

บทที่ 3

ข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องภายในพื้นที่โครงการ

3.1 ที่ตั้งโครงการ

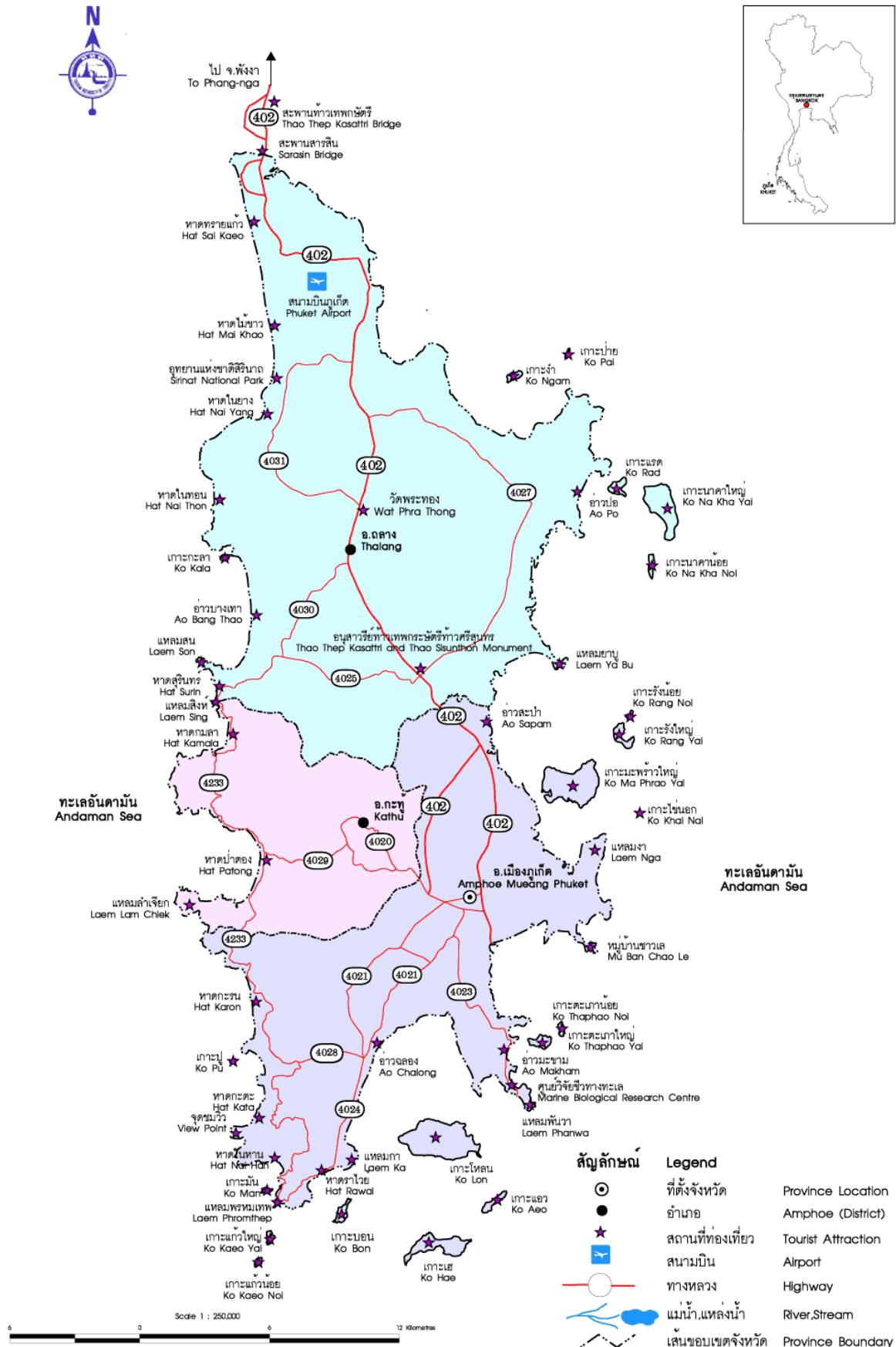
ที่ตั้งของโครงการระบบขนส่งมวลชนจังหวัดภูเก็ต ระยะที่ 1 ช่วงท่าอากาศยานนานาชาติจังหวัดภูเก็ต – ฉลอง จะอยู่ในเขตพื้นที่จังหวัดภูเก็ตทั้งหมด โดยที่จังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดเดียวของประเทศที่เป็นเกาะ อยู่ทางภาคใต้ฝั่งตะวันตกหรือฝั่งทะเลอันดามัน มีพื้นที่รวมประมาณ 576 ตร.กม. (543 ตร.กม. เฉพาะเกาะภูเก็ต) จังหวัดภูเก็ตแบ่งการปกครองเป็น 17 ตำบล ใน 3 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมือง อำเภอกะทู้ และอำเภอถลาง พื้นที่จังหวัดภูเก็ตที่ถูกแบ่งตามเขตการปกครองดังแสดงในรูปที่ 3.1-1

3.1.1 สภาพภูมิประเทศจังหวัดภูเก็ต

ภูมิประเทศของจังหวัดภูเก็ตมีลักษณะเป็นภูเขาสลับซับซ้อน ทอดตัวในแนวเหนือใต้ ภูเขาส่วนใหญ่อยู่ทางทิศตะวันตก คิดเป็นพื้นที่ประมาณร้อยละ 70 ของเกาะ เป็นที่ราบประมาณร้อยละ 30 ของเกาะ ที่ราบส่วนใหญ่อยู่บริเวณตอนกลางฝั่งตะวันออก และบริเวณชายฝั่งตะวันตกของเกาะ ชายฝั่งด้านตะวันออกมีสภาพเป็นหาดโคลนและป่าชายเลน เช่น หาดสะปาด หาดป่าคลอก หาดอ่าวปอ เป็นต้น ส่วนทางตะวันตกชายหาดมีลักษณะเป็นหาดทรายขาวสวยงาม เช่น หาดในยาง หาดป่าตอง หาดกะตะ หาดกะรน หาดทรายแก้ว หาดไม้ขาว หาดในทอน หาดเลพัง หาดบางเทา หาดสุรินทร์ หาดกมลา หาดในหาน เป็นต้น

การวางตัวของภูเขาทางทิศตะวันตกของเกาะเป็นเกราะกำบังลมและฝน ทำให้ภูเก็ตปลอดภัยจากลมพายุที่รุนแรง ภูเขาที่สูงที่สุดในจังหวัดภูเก็ต คือภูเขาไม้เท้าสิบสอง มีความสูง 529 เมตร อยู่ในเขตตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้

ภูเก็ตไม่มีแม่น้ำสายสำคัญ มีแต่คลองขนาดเล็กสายสั้นๆ เช่น คลองท่าจีน คลองบางชีเหล้า คลองบางโรง คลองกมลา คลองบางใหญ่ คลองท่ามะพร้าว คลองพม่าหลง คลองโคกโตนด คลองกะลา คลองท่าเรือ เป็นต้น ลำคลองเหล่านี้เคยมีสภาพเป็นคลองลึกและกว้าง จนเรือสำเภานขนาดใหญ่ใช้เป็นเส้นทางลำเลียงสินค้าเข้าออกเมืองภูเก็ตในสมัยโบราณ แต่บัดนี้ได้กลายเป็นคลองที่ตื้นเขินและแคบลง ทั้งนี้เนื่องจากการทำเหมืองแร่ทำให้มีตะกอนดินไหลมาทับถมจนตื้นเขินทำให้คลองบางสายไม่เหลือสภาพเดิมให้เห็นและบางสายมีแต่เพียงชื่อเรียกขานเท่านั้น

รูปที่ 3.1-1 การแบ่งเขตการปกครองของจังหวัดภูเก็ต

สภาพทางภูมิศาสตร์ของภูเก็ตได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมาก ทั้งนี้เกิดจากปัจจัยหลายประการ ทั้งสภาพทางธรณีวิทยาและสภาพทางภูมิศาสตร์ด้านอื่นๆ ซึ่งสามารถแบ่งลักษณะภูมิประเทศออกเป็น 3 บริเวณ คือ

- (1) บริเวณที่เป็นภูเขาสูงชัน ส่วนใหญ่อยู่ทางทิศตะวันตกของเกาะ ภูเขาส่วนใหญ่มีระดับความสูงมากกว่า 100 เมตร เหนือระดับน้ำทะเล มีหินรองรับ คือ หินแกรนิต อันเกิดจากแมกมาที่ดันตัวขึ้นมาเป็นมวลขนาดใหญ่จากภายในโลก ไม่มีแนวตัดมาจึงคงทนต่อการผุกร่อนทำลาย บริเวณภูเขาสูงเหล่านี้จะกินพื้นที่มากกว่าบริเวณอื่นๆ พืชพรรณธรรมชาติเป็นป่าไม้เขตร้อนชื้น เช่น บริเวณภูเขาในเขตตำบลกมลา ป่าตอง กะตะ กระรน รวมถึงเขาพระแทวในเขตอำเภอกาหลง
- (2) บริเวณที่เป็นลอนลูกคลื่น เป็นบริเวณที่เชื่อมต่อกับที่สูงชัน เป็นพื้นที่ราบระหว่างหุบเขา บางส่วนเป็นหินแกรนิต รวมไปถึงหินชั้นและหินแปรด้วย บริเวณนี้มักพบทางน้ำไหลผ่านหรือเกิดแหล่งน้ำในบริเวณใกล้เคียง ทำให้มีความเหมาะสมในการทำการเกษตร เช่น บริเวณบ้านบางทอง บ้านตะเคียน บ้านลิพอน บ้านคลอง บ้านดอน เป็นต้น
- (3) บริเวณที่ราบต่ำ พื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ใกล้ชายฝั่ง เกิดจากสาเหตุต่างๆ กันไป คือ
 - เกิดจากการกัดเซาะของแม่น้ำลำธาร พื้นที่เหล่านี้มักอยู่บริเวณปากแม่น้ำหรือบริเวณหุบเขากว้าง อันเกิดจากการทับถมของตะกอนที่แม่น้ำพัดพามา
 - เกิดจากการกัดเซาะและการทับถมของตะกอน โดยการกระทำของคลื่นลม ส่วนใหญ่อยู่ทางตะวันตกของเกาะ ทั้งนี้เพราะลมประจำถิ่นทางทิศตะวันตก มีอิทธิพลในการช่วยกัดเซาะ ทำให้ชายฝั่งตะวันตกของเกาะเป็นหาดทรายสีขาวสะอาด เพราะเกิดจากการทับถมของทรายที่เป็นแร่ควอตซ์ (Quartz) บางแห่งมีซากแตกหักของเปลือกหอยและปะการัง เช่น บริเวณป่าตอง กระรน กะตะ เป็นต้น
 - เกิดจากอิทธิพลของน้ำขึ้นน้ำลง จนเกิดเป็นบริเวณน้ำท่วมถึงและที่ราบตำนํ้ากร่อย จะพบบริเวณชายฝั่งทางทิศตะวันออกของเกาะ เป็นบริเวณที่ได้รับอิทธิพลทั้งน้ำจืดและน้ำเค็มจัดอยู่ในระบบนิเวศวิทยาแบบน้ำกร่อย (Estuarine Ecology) บางแห่งเป็นที่ลุ่มน้ำขัง (Swamp) ดินตะกอนที่ถูกพัดพาจะมีลักษณะเป็นเลนโคลน เนื่องจากบริเวณทิศตะวันออกของเกาะภูเก็ตมีลมสงบพืชพรรณธรรมชาติเป็นป่าชายเลน พันธุ์ไม้ที่พบเห็น เช่น จาก แสม โกงกาง เป็นต้น

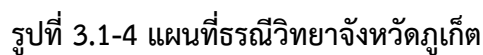

รูปที่ 3.1-2 สภาพภูมิประเทศจังหวัดภูเก็ต

3.1.2 สภาพทางธรณีวิทยา

ลักษณะทางธรณีวิทยาของพื้นที่ศึกษา เกิดจากกระบวนการธรณีแปรสัณฐานของเปลือกโลก ในตอนปลายยุคเพอร์เมียนถึงตอนปลายยุคไทรแอสซิก เมื่อประมาณ 220-180 ล้านปีมาแล้ว ซึ่งเป็นช่วงที่มีการเคลื่อนที่ตรงเปลือกโลกอนุทวีปฉานไทย เข้ามาชนกับเปลือกโลกอนุทวีปอินโดจีน พร้อมกับเข้าเชื่อมต่อกับเปลือกโลกทวีปอินโดจีนกับเปลือกโลกทวีปเอเชียบริเวณตอนใต้ของจีนทำให้โครงสร้างของเปลือกโลกบริเวณพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันบิดโค้งคดงอ เกิดเป็นแกนทิวเขาที่ประกอบด้วยชั้นหินที่มีโครงสร้างธรณีวิทยาแบบคดโค้ง และถูกตัดด้วยรอยเลื่อนแบบต่างๆ พร้อมกับการแทรกดันของหินอัคนีประเภทหินแกรนิตไรโอไลต์และแอนดีไซต์ โดยมีทิวเขาภูเก็ทที่ต่อเนื่องมาจากทิวเขาตะนาวศรีทางภาคตะวันตก พาดผ่านเข้าไปในภาคใต้ที่จังหวัดชุมพร ผ่านจังหวัดระนอง พังงา และไปสิ้นสุดทิวเขาที่จังหวัดภูเก็ต หินของทิวเขานี้ส่วนใหญ่อยู่ในยุคแคมเบรียน เรียกว่า กลุ่มหินตะรุเตาประกอบด้วย หินทรายและหินดินดานปนปูน ซึ่งเป็นกลุ่มหินหลักที่ขนานกับแนวแกนหลักของเทือกเขาของภาคใต้ฝั่งตะวันตก ซึ่งเป็นหินแกรนิตในยุคครีเทเชียส หินแกรนิตในยุคนี้ เกิดจากกระบวนการแปรสัณฐาน เมื่อเริ่มมีการเคลื่อนที่ของเปลือกโลกอนุทวีปอินเดียเข้าชนเปลือกโลกอนุทวีปยูเรเชีย ทำให้เกิดแนวภูเขาไฟกลางมหาสมุทรอินเดีย และก่อให้เกิดการเคลื่อนที่ของเปลือกโลกอนุทวีปอินเดียมาเข้าใต้เปลือกโลกอนุทวีปบริเวณแหลมไทย-มลายู และพัฒนาเกิดแนวรอยเลื่อนที่สำคัญในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันหลายแนวด้วยกัน อาทิ รอยเลื่อนตามแนวระดับ (Strike-slip Fault) ในทิศทางตะวันตกเฉียงเหนือ-ตะวันออกเฉียงใต้ ได้แก่ รอยเลื่อนระนอง รอยเลื่อนคลองมะรุย แผนที่ธรณีวิทยาจังหวัดภูเก็ต แสดงดังรูปที่ 3.1-4 และคำอธิบายแผนที่ธรณีวิทยาจังหวัดภูเก็ต แสดงดังรูปที่ 3.1-5

ตะกอน หินชั้น และหินแปร SEDIMENT, SEDIMENTARY AND METAMORPHIC ROCKS	ชื่อหมวด/กลุ่มหิน FORMATION/GROUP	ยุค PERIOD	อายุ (ล้านปี) AGE (my.)
<p>Qb สันทราย : ทราย ร่วน ปูนกรวด หยาบขนาด 100 - 1,200 ไมครอน การคัดขนาดดี กรวดขนาด 2 - 5 มม. Beach ridge : sand, loose, gravelly, sand size 100 - 1,200 micron, well sorted, gravel size 2 - 5 mm.</p> <p>Qrb ตะกอนริมป่าชายเลน : ดินโคลน ปูนกรวด สีเทาถึงเทาเข้ม มีซากพืชซากสัตว์ พบร่องรอยการรบกวนของสัตว์ในเนื้อดิน Back mangrove deposits : clay, sandy, gray to dark gray, small amount plant remains, bioturbation structure.</p> <p>Qm ตะกอนป่าชายเลน : ดินโคลน ปูนหืด สีเทาเข้มถึงดำ ทรายเป็นชั้นคั่นแทรก Mangrove swamp deposits : clay, peaty, dark gray to black, sand lenses.</p> <p>Qr ตะกอนทางน้ำขึ้นถ้ำ : ทราย และกรวด ขนาด 800 - 1,500 ไมครอน การคัดขนาดไม่ดี พบซากเปลือกหอย และซากพืชซาก Tidal inlets deposits : sand and gravel, size 800 - 1,500 micron, poorly sorted, abundant shell fragments and plant remains.</p> <p>Qh ตะกอนริมชายหาด : ดินโคลน และทรายปนเปื้อน สีเทาถึงน้ำตาล แทรกสลับด้วยทรายละเอียด มีจุดประปราย Back beach deposits : clay and silt, gray to brown, fine sand interbedded, abundant mottles.</p> <p>Qc ตะกอนเศษหินเชิงเขา : ทราย และดินโคลน สีเทาถึง การคัดขนาดไม่ดี พบแร่ดีบุกสะสมตัวมาก Colluvial deposits : sand and clay, light gray, poorly sorted, secondary cassiterite occurred.</p> <p>Qr ตะกอนหินยู : เศษหิน ทรายปนเปื้อน และดินโคลน กรวดเป็นเหลี่ยม การคัดขนาดไม่ดี Residual deposits : rock fragments, silt and clay, angular shape, poorly sorted.</p>		ควอเตอร์นารี QUATERNARY	0.01-1.6
<p>CP หินโคลนเนื้อกรวด หินทราย เนื้อกรวด หินโคลน และหินทรายแสดงชั้นบางๆ หินโคลนเนื้อซีดขาว แสงเล็กน้อย โครงสร้างเกิดจากการเลื่อนและฐานของหินจะประกอบดูตื้น Pebbly mudstone, pebbly sandstone, laminated mudstone and sandstone, silty mudstone, slump structure and filled burnow.</p>	กลุ่มหินผดงกระจาน KAENG KRACHIAN Gp.	เพอร์เมียนถึง คาร์บอนิเฟอรัส PERMIAN to CARBONIFEROUS	245-360
<p>CPht หินเนื้อซอร์เนไฟต์ และหินชีสต์บริเวณแนวสัมผัสกับแกรนิต Hornfelsic rock and schists at contact zone.</p>			

หินอัคนี IGNEOUS ROCKS	ยุค PERIOD	
<p>Gr1 หินแกรนิตประติว : ไบโอไทต์ - สอร์เนเบลนด์ แกรนิต เนื้อหยาบปานกลางถึงหยาบ เนื้อสัมผัสเนื้อถืดกรวด แร่ฟอสเฟตปริมาตรสูง มีแร่บอกไซต์ในเนื้อสัมผัสเป็นบริเวณ อายุ 82 ± 4 ล้านปี (Rb - Sr whole rock isochron) Prathin granite : Biotite - hornblende granite, medium - to coarse-grained, equigranular to porphyritic, pink feldspar with allanite and sphene accessories, Rb - Sr whole rock isochron age is at 82 ± 4 Ma.</p> <p>หินแกรนิตกะตะ : ไบโอไทต์ - สอร์เนเบลนด์ แกรนิต เนื้อหยาบถึงหยาบมาก เนื้อถืดกรวด มีแร่ฟอสเฟตเป็นบริเวณ อายุ 98 ± 7 ล้านปี (Rb - Sr whole rock isochron) Kata granite : Biotite - hornblende granite, coarse-to very coarse-grained, porphyritic, with sphene accessory, Rb - Sr whole rock isochron age is at 98 ± 7 Ma.</p> <p>หินแกรนิตในทอน : นีสโคไทต์ - ไบโอไทต์ แกรนิต เนื้อหยาบ เนื้อสัมผัสเนื้อถืดกรวด อายุ 100 ± 6 ล้านปี (Rb - Sr whole rock isochron) Nai Yang granite : Muscovite - biotite granite, coarse grained, equigranular to porphyritic, Rb - Sr whole rock isochron age is at 100 ± 6 Ma.</p> <p>หินแกรนิตโตนะวะ : ไบโอไทต์ - นีสโคไทต์ แกรนิต เนื้อหยาบถึงหยาบปานกลาง เนื้อสัมผัสเนื้อถืดกรวด อายุ 84 ± 1 ล้านปี (Rb - Sr whole rock isochron) To Sae granite : Biotite - muscovite granite, fine-to medium-grained, equigranular to porphyritic, Rb - Sr whole rock isochron age is at 84 ± 1 Ma.</p> <p>หินแกรนิตขารัง : ทัวรมาลีน - นีสโคไทต์ แกรนิต เนื้อหยาบถึงหยาบปานกลาง เนื้อสัมผัสเนื้อถืดกรวด สีเทาขาว อายุ 78 ± 4 ล้านปี Khao Rang granite : Tourmaline - muscovite granite, fine-to medium-grained, equigranular, grayish white at 78 ± 4 Ma.</p>	ครีเทเชียส CRETACEOUS	66.4-140

รูปที่ 3.1-5 คำอธิบายแผนที่ธรณีวิทยาจังหวัดภูเก็ต

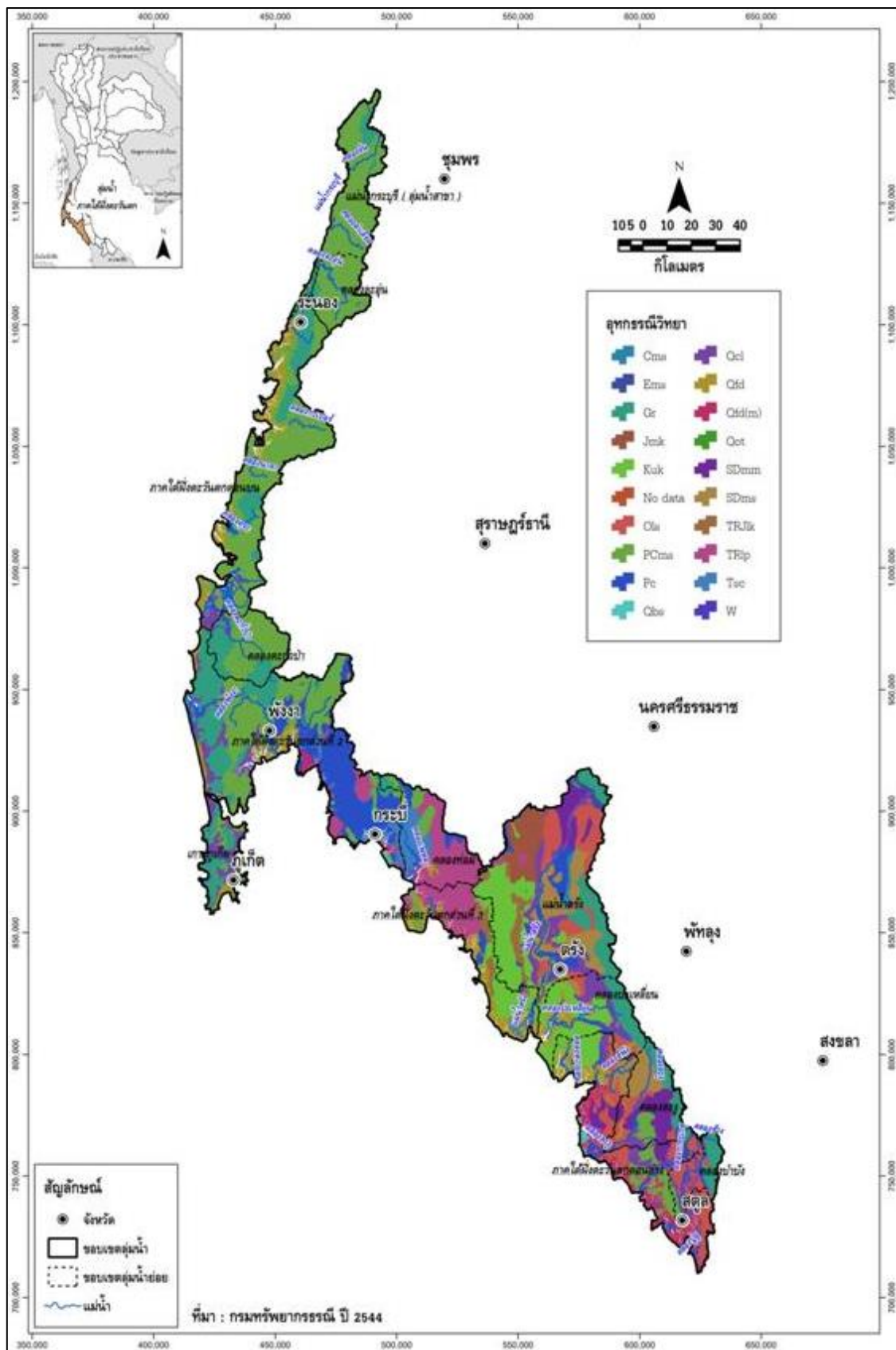
ภาคใต้ นอกจากจะมีทิวเขาเป็นแนวยาวตลอดทั้งภาค อยู่ตอนกลางของพื้นที่แล้ว ยังมีทิวเขาสันๆ แทรกอยู่ มีทิศทางขนานไปกับทิวเขาหลักเกือบทั้งสิ้น สามารถที่จะแบ่งทิวเขาในภาคได้ออกเป็นทิวเขาใหญ่ๆ ได้ 5 ทิว คือ ทิวเขาตะนาวศรี ทิวเขาระนองหรือภูเก็ต ทิวเขาสันกาลาคีรี ทิวเขานครศรีธรรมราช และทิวเขาสามร้อยยอด

ลักษณะทางธรณีสัณฐานของพื้นที่ศึกษาฯ คือกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน มีลักษณะเป็นชายฝั่งทะเลยุบตัว (Submerged Shoreline) ซึ่งทำให้น้ำทะเลไหลเข้ามาท่วมบริเวณพื้นดินชายฝั่ง และเกิดเป็นแนวชายฝั่งขึ้นใหม่ในบริเวณที่เป็นพื้นแผ่นดินมาแต่เดิม ชายฝั่งทะเลประเภทนี้ส่วนใหญ่ มักเป็นหน้าผาชัน ไม่ค่อยมีที่ราบชายฝั่ง และแนวชายฝั่งมีลักษณะเว้าแหว่ง มีอ่าวและเกาะเล็กๆ มากมาย นอกจากนี้ แม่น้ำที่ไหลลงสู่ทะเลส่วนมากจะมีปากแม่น้ำกว้างเป็นพิเศษ ซึ่งเรียกปากน้ำชนิดนี้ว่า ชะวากทะเล ซึ่งจากลักษณะทางธรณีสัณฐานของพื้นที่ดังกล่าว ก่อให้เกิดความได้เปรียบของพื้นที่ในด้านการมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสวยงามและหลากหลาย

3.1.3 สภาพทางอุทกวิทยา

จากการศึกษาข้อมูลแผนที่อุทกธรณีวิทยาของกลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันตก มาตราส่วน 1:100,000 จัดทำโดยกรมทรัพยากรธรณี ปี พ.ศ.2544 ดังรูปที่ 3.1-6 พบว่า ลักษณะอุทกธรณีวิทยาของกลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันตกเป็นชั้นหินอุ้มน้ำในตะกอนหินร่วน ชั้นหินอุ้มน้ำในตะกอนหินร่วนกึ่งหินแข็ง และชั้นหินอุ้มน้ำในหินแข็ง 18 ชนิด โดยพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นชั้นหินอุ้มน้ำหินชั้นกึ่งแปรร (PCms) พื้นที่ 3,117,699 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 26.48 ของพื้นที่ลุ่มน้ำ รองลงมาคือ ชั้นหินอุ้มน้ำหินแกรนิต (Gr) พื้นที่ 1,594,582 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 13.54 ของพื้นที่ลุ่มน้ำ สำหรับชั้นหินอุ้มน้ำอื่นๆ พบกระจายอยู่ทั่วพื้นที่ มีสัดส่วนค่อนข้างน้อย

จากผลการสำรวจคุณภาพน้ำในแม่น้ำสายต่างๆ ในเขตพื้นที่ภาคใต้ โดยกรมควบคุมมลพิษ กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม (เดิม) และกองอนามัยสิ่งแวดล้อม กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข ไม่ปรากฏว่ามีผลการสำรวจคุณภาพน้ำของแม่น้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันตก ทั้งนี้ อาจเนื่องจากแม่น้ำในลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันตกเป็นแม่น้ำสายสั้นๆ ที่ไหลลงสู่ทะเล การสะสมของมลพิษจึงไม่รุนแรงเหมือนลุ่มน้ำอื่น คุณภาพน้ำของลำน้ำต่างๆ ในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันตกส่วนใหญ่ยังอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ยกเว้นบางบริเวณที่คุณภาพน้ำเริ่มเสื่อมโทรม ได้แก่ พื้นที่ชุมชน แหล่งท่องเที่ยว พื้นที่อุตสาหกรรม พื้นที่บริเวณชายฝั่งที่เป็นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและบริเวณท่าเทียบเรือประมง โดยแหล่งกำเนิดน้ำเสียส่วนใหญ่มาจากชุมชนขนาดใหญ่ในเขตเทศบาลต่างๆ เช่น เทศบาลนครภูเก็ต เทศบาลนครตรัง เทศบาลเมืองกระบี่ เทศบาลเมืองสตูล เทศบาลเมืองระนอง เทศบาลเมืองพังงา ซึ่งบางแห่งยังไม่มีระบบบำบัดน้ำเสีย ทำให้มีน้ำเสียของชุมชนที่ยังไม่ผ่านการบำบัดไหลลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ ก่อให้เกิดปัญหาน้ำเสียตามแหล่งน้ำธรรมชาติใกล้ชุมชนดังกล่าว ซึ่งในอนาคตมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นเนื่องจากการเพิ่มขึ้นของประชากร และจำนวนนักท่องเที่ยว

ที่มา: กรมทรัพยากรธรณี

รูปที่ 3.1-6 แผนที่ลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันตก

3.1.4 พื้นที่อ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อม

พื้นที่อ่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อมที่อาจเป็นข้อจำกัดสำคัญต่อการพัฒนาโครงการ ได้แก่ ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ พื้นที่ป่าอนุรักษ์ตามกฎหมาย พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ พื้นที่ชุ่มน้ำ และแหล่งโบราณคดีที่สำคัญ ในบริเวณพื้นที่ศึกษาของโครงการ ซึ่งครอบคลุมพื้นที่บางส่วนของจังหวัดภูเก็ต สรุปได้ดังนี้

1) ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ

จากการศึกษาข้อมูลแผนที่ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ ของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.,2544) พบว่า พื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดภูเก็ต จัดอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 4 – 5 ปัจจุบันเป็นพื้นที่การเกษตรและแหล่งชุมชน โดยเฉพาะบริเวณพื้นที่ตอนล่างของลุ่มน้ำและบริเวณโดยรอบแม่น้ำสายหลัก สำหรับพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1A และ 1B ยังเป็นพื้นที่ป่าไม้และยังมีความอุดมสมบูรณ์ที่ควรมีการอนุรักษ์ไว้เป็นพื้นที่ป่าต้นน้ำ นอกจากนี้ยังมีพื้นที่บางส่วนที่มีการเปลี่ยนแปลงจากพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 ไปเป็นพื้นที่ปลูกสวนยาง จึงจัดเป็นพื้นที่ชั้นลุ่มน้ำ 1AR และ 1BR ตามลำดับ เช่นเดียวกับชั้นคุณภาพลุ่มน้ำบริเวณพื้นที่ศึกษาของโครงการ ซึ่งส่วนใหญ่จัดอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 4 – 5 ในขณะที่พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 - 2 จะพบกระจายอยู่ในบริเวณพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ซึ่งควรอนุรักษ์เป็นพื้นที่ป่าต้นน้ำลำธาร

2) ธรณีวิทยาและการเกิดแผ่นดินไหว

ประกาศกรมอุตุนิยมวิทยา เรื่อง แผ่นดินไหวบริเวณอำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ตและนอกชายฝั่งด้านตะวันตก ทางตอนเหนือของเกาะสุมาตรา ประเทศอินโดนีเซียเมื่อวันที่ 16 เมษายน 2555 เวลา 16.44 เกิดแผ่นดินไหวมีจุดศูนย์กลางอยู่บริเวณอำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ตที่ละติจูด 8.02 องศาเหนือ ลองจิจูด 98.37 องศาตะวันออก ความลึก 10 กิโลเมตร ขนาด 4.3 ตามมาตราริกเตอร์ เบื้องต้นได้รับรายงานรู้สึกสั่นไหวจากประชาชนในหลายพื้นที่ของจังหวัดภูเก็ตซึ่งมีการบันทึกข้อมูลการเกิดแผ่นดินไหวไว้ในสถิติข้อมูลแผ่นดินไหวที่มีผลกระทบต่อประเทศไทย ดังแสดงในตารางที่ 3.1-1

ตารางที่ 3.1-1 ข้อมูลแผ่นดินไหว อ.ถลาง จ.ภูเก็ต

วันที่ - เวลา	*M/I	ศูนย์กลาง	บันทึกเหตุการณ์
16 เมษายน 2555 16:44	4.3	ต.ศรีสุนทร อ.ถลาง จ.ภูเก็ต 8.02 N 98.37 E	รู้สึกไหวในหลายพื้นที่ใน จ. ภูเก็ต บ้านเรือนแตกร้าวหลายหลัง ในอ.ถลาง จ. ภูเก็ต เกิดอัฟเตอร์ช็อคมากกว่า 26 ครั้ง

หมายเหตุ: *M/I คือ ขนาด (Magnitude) / ความรุนแรง (Intensity)

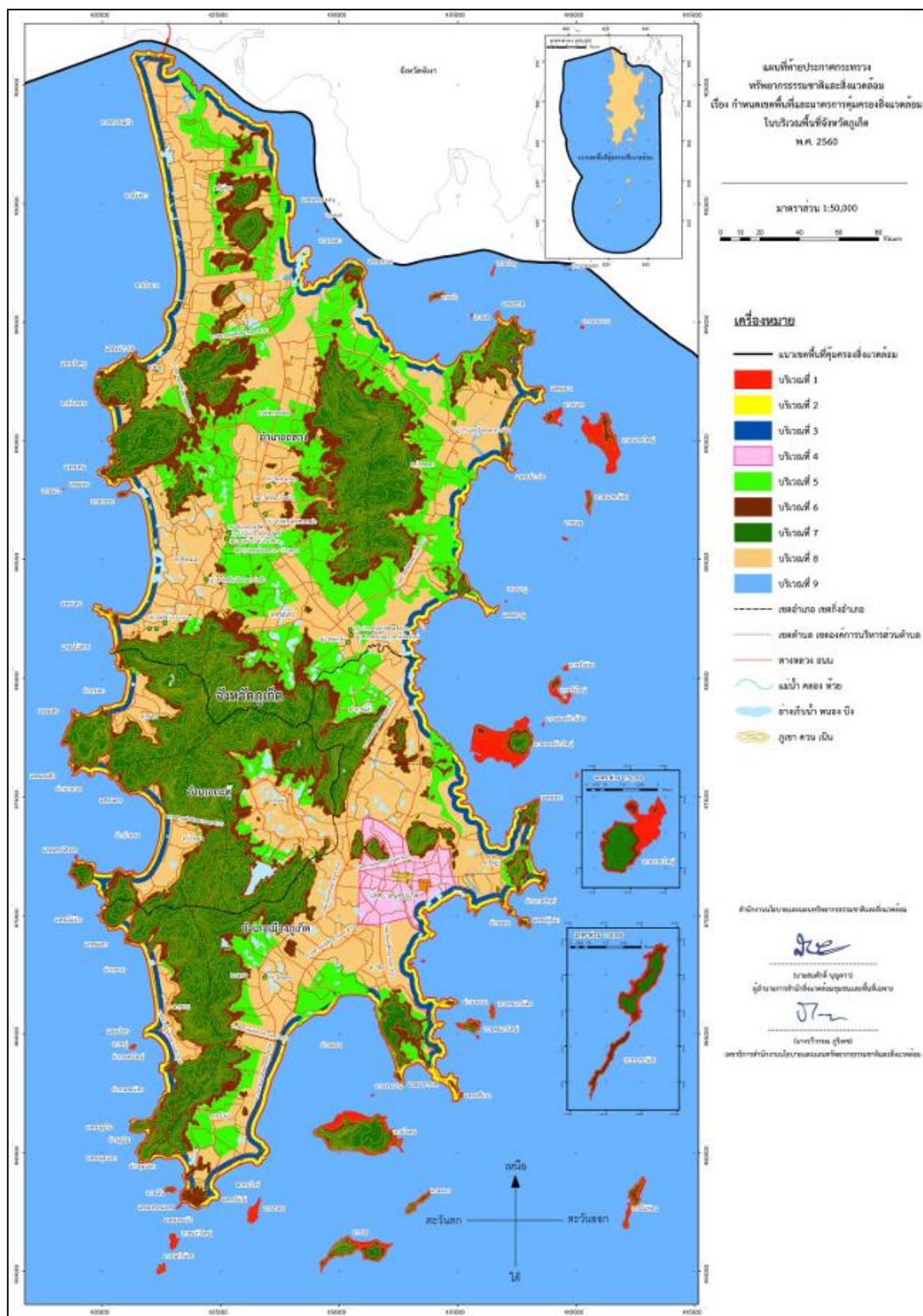
ที่มา: เหตุการณ์แผ่นดินไหวในประเทศและใกล้เคียง, สำนักเฝ้าระวังแผ่นดินไหว, 2555

(http://www.seismology.tmd.go.th/inside.html?pageNum_thaievent=17&totalRows_thaievent=1566), สืบค้นเมื่อ เมษายน 2556

3) พื้นที่ป้อนรักษตามกฎหมาย

พื้นที่ป้อนรักษตามกฎหมาย ได้แก่ อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขตห้ามล่าสัตว์ป่า เขตป่าสงวนแห่งชาติ

- เขตป่าสงวนแห่งชาติ: จากการศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากกรมป่าไม้ พบว่า จังหวัดภูเก็ต มีพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ 2 แห่ง รวมพื้นที่ทั้งหมด 1,411 ไร่
- พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม: พื้นที่ศึกษาของโครงการในช่วงที่พาดผ่านจังหวัดภูเก็ตจัดเป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. 2560 (รูปที่ 3.1-7) เพื่อใช้แทนฉบับเดิม พ.ศ. 2553 ประกาศฉบับนี้ได้กำหนดอายุใช้บังคับ 5 ปี คือตั้งแต่ 16 ธ.ค. 2560 ถึง 15 ธ.ค. 2565 มีการปรับปรุงแก้ไขและเพิ่มเติมข้อกำหนดในรายละเอียดบางอย่าง ได้แก่ พื้นที่ที่ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และการกำหนดบริเวณ กรณีต้องห้ามและข้อยกเว้น ข้อกำหนดโดยทั่วไป ข้อกำหนดตามความลาดชัน ข้อกำหนดสำหรับโรงแรม อาคารอยู่อาศัยรวม อาคารชุด หอพัก การจัดทำ IEE หรือ EIA และ ข้อกำหนดควบคุมชายฝั่งทะเลจังหวัดภูเก็ต

ที่มา: กรมทรัพยากรธรณี

รูปที่ 3.1-7 แผนที่ท้ายประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเรื่องกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. 2560

4) พื้นที่ชุ่มน้ำ

ประเทศไทยได้เข้าร่วมเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ (อนุสัญญาแรมซาร์) เป็นลำดับที่ 110 ซึ่งได้มีการกำหนดพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ (List of Wetland of International Importance) โดยคำนึงถึงความสำคัญในระดับนานาชาติ ทั้งด้านนิเวศวิทยา พืชศาสตร์ สังคมศาสตร์ ชลชีววิทยา และอุทกวิทยา และต้องดำเนินการส่งเสริมการอนุรักษ์ และการใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำอย่างชาญฉลาด ในปัจจุบันการบริหารจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำของประเทศไทยเป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี 2 เรื่อง คือ

- (1) มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2543 เรื่อง ทะเบียนรายนามพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติและระดับชาติของประเทศไทย และมาตรการการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำและ
- (2) มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน 2552 เรื่อง ทบทวมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2543 เรื่อง ทะเบียนรายนามพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติและระดับชาติของประเทศไทย และมาตรการการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ

พื้นที่ชุ่มน้ำในบริเวณพื้นที่โครงการมีทั้งสิ้น 64 แห่ง โดยมีพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติ และระดับชาติ อาทิ อุทยานแห่งชาติสิรินาถ และพรุบ้านไม้ขาวจังหวัดภูเก็ต ดังรายละเอียดในตารางที่ 3.1-2

ตารางที่ 3.1-2 ทะเบียนพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญในพื้นที่โครงการ

จังหวัด	ประเภทของพื้นที่ชุ่มน้ำ			
	ความสำคัญระหว่างประเทศ (Ramsar Site)	ระดับนานาชาติ	ระดับชาติ	ระดับท้องถิ่น
ภูเก็ต (64 แห่ง)	-	ชายฝั่งทะเลด้านตะวันออกของเกาะภูเก็ต อุทยานแห่งชาติสิรินาถ	พรุบ้านไม้ขาว	61 แห่ง

ที่มา: สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.)

3.2 ข้อมูลด้านเศรษฐกิจและสังคม

ข้อมูลด้านเศรษฐกิจและสังคมภายในพื้นที่โครงการที่ทำการรวบรวม ประกอบด้วย ประชากร ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด รายได้ครัวเรือน สถานะการทำงาน จำนวนยานพาหนะจดทะเบียน การท่องเที่ยว และการใช้ประโยชน์ที่ดิน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.2.1 ประชากร

ในปี 2560 ทั่วประเทศมีประชากร 66.2 ล้านคน โดยจังหวัดภูเก็ตมีประชากรจำนวน 402,017 คน (ดังแสดงในตารางที่ 3.2-1) คิดเป็นร้อยละ 0.61 ของประชากรทั้งประเทศ ประชากรทั่วประเทศมีอัตราการเพิ่มเฉลี่ยระหว่างปี 2556 – 2560 ร้อยละ 0.54 ต่อปี ส่วนจังหวัดภูเก็ตมีอัตราการเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ 2.09 ต่อปี

ตารางที่ 3.2-1 สถิติจำนวนประชากร (ล้านคน)

พื้นที่	2556	2557	2558	2559	2560
ทั่วประเทศ	64.786	65.125	65.729	65.932	66.189
ภาคใต้	9.131	9.209	9.291	9.341	9.400
จังหวัดภูเก็ต	0.370	0.378	0.387	0.394	0.402

ที่มา: สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง, 2560

จากข้อมูลประชากร (ดังแสดงในตารางที่ 3.2-2 และตารางที่ 3.2-3) ในปี 2560 พบว่ามีประชากรอาศัยอยู่ในอำเภอเมืองภูเก็ตมากที่สุดคือ 242,821 คน รองลงมาคืออำเภอถลาง จำนวน 101,946 คน และอำเภอกะทู้ จำนวน 57,250 คน

ตารางที่ 3.2-2 สถิติจำนวนประชากรในจังหวัดภูเก็ต

อำเภอ/เขตการปกครอง	จำนวนประชากร (คน)				
	2556	2557	2558	2559	2560
จังหวัดภูเก็ต	369,522	378,364	386,605	394,169	402,017
ในเขตเทศบาล	250,129	255,478	260,034	264,064	268,492
นอกเขตเทศบาล	119,393	122,886	126,571	130,105	133,525
อำเภอเมืองภูเก็ต	226,361	231,196	235,311	238,866	242,821
เทศบาลนครภูเก็ต	76,632	77,610	78,421	78,923	79,262
เทศบาลตำบลรัชฎา	44,685	45,535	46,596	46,865	47,374
เทศบาลตำบลวิชิต	45,343	46,440	47,336	48,628	49,824
เทศบาลตำบลราไวย์	16,607	16,988	17,300	17,586	18,192
เทศบาลตำบลกะรน	8,061	8,169	8,153	8,147	8,168
นอกเขตเทศบาล	35,033	36,454	37,505	38,717	40,001
อำเภอกะทู้	51,714	53,156	54,413	55,767	57,250
เทศบาลเมืองป่าตอง	19,984	20,363	20,520	20,628	20,897
เทศบาลเมืองกะทู้	25,097	26,078	27,073	28,241	29,395
นอกเขตเทศบาล	6,633	6,715	6,820	6,898	6,958
อำเภอถลาง	91,447	94,012	96,881	99,536	101,946
เทศบาลตำบลเทพกระษัตรี	7,327	7,672	7,901	8,205	8,450
เทศบาลตำบลเชิงทะเล	6,393	6,623	6,734	6,841	6,930
นอกเขตเทศบาล	77,727	79,717	82,246	84,490	86,566

ที่มา: สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง, 2560

ตารางที่ 3.2-3 จำนวนประชากรและครัวเรือนในจังหวัดภูเก็ตรายตำบลปี 2560

จังหวัด/อำเภอ/ตำบล	จำนวนประชากรรวม	จำนวนบ้าน
จังหวัดภูเก็ต	402,017	247,471
อำเภอเมืองภูเก็ต	242,821	140,045
ตลาดใหญ่	57,085	15,755
ตลาดเหนือ	22,177	10,494
เกาะแก้ว	14,633	10,483
รัชฎา	47,374	28,861
วิชิต	49,824	33,031
ฉลอง	25,368	17,319
ราไวย์	18,192	16,319
กะรน	8,168	7,783
อำเภอกะทู้	57,250	41,817
กะทู้	29,395	20,280
ป่าตอง	20,897	15,799
กมลา	6,958	5,738
อำเภอถลาง	101,946	65,609
เทพกระษัตรี	22,935	13,061
ศรีสุนทร	24,482	18,753
เชิงทะเล	18,485	13,085
ป่าคลอก	16,441	8,307
ไม้ขาว	13,166	6,950
สาคร	6,437	5,453

ที่มา: สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง, 2560

3.2.2 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด

การประมวลผลผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด นับเป็นส่วนหนึ่งของการจัดทำระบบบัญชีประชาชาติของประเทศไทย โดยเฉพาะด้านการผลิต และจัดทำบนพื้นฐานกรอบแนวคิดตามระบบบัญชีประชาชาติที่เป็นมาตรฐานสากล โดยใช้วิธีแบบปริมาณลูกโซ่ (Chain Volume Measures: CVMs) ในการวัดมูลค่าที่แท้จริง (Real term) ในปี 2559 จังหวัดภูเก็ตมีผลิตภัณฑ์มวลรวมประมาณ 142,939 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 1.46 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งประเทศ โดยผลิตภัณฑ์มวลรวมสาขาโรงแรมและภัตตาคารมีสัดส่วนสูงที่สุดประมาณร้อยละ 50 ของทั้งการผลิตภาคนอกเกษตร มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัวของจังหวัดภูเก็ต (ตามอนุกรมแบบปริมาณลูกโซ่ อ้างอิงปี พ.ศ. 2545) เท่ากับ 357,498 บาท ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัวทั้งประเทศ

ในช่วงปี 2553-2559 ผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศมีอัตราการเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 2.99 ต่อปี ในขณะที่ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดภูเก็ตมีอัตราการเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 9.25 ต่อปี ดังแสดงในตารางที่ 3.2-4

ตารางที่ 3.2-4 สถิติมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม

ภูมิภาค	2553	2554	2555	2556	2557	2558	2559
ผลิตภัณฑ์มวลรวม (ล้านบาท)							
ทั้งประเทศ	8,232,394	8,301,559	8,902,823	9,142,075	9,232,085	9,510,907	9,823,121
ภาคใต้	689,911	696,600	726,084	754,719	755,770	785,747	814,662
จังหวัดภูเก็ต	84,077	91,263	102,699	112,217	116,378	130,879	142,939
การผลิตภาคเกษตร	79,544	86,673	98,567	107,959	112,310	127,236	139,174
การผลิตภาคนอกเกษตร	79,544	86,673	98,567	107,959	112,310	127,236	139,174
- การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	0	0	0	0	0	0	0
- การผลิตอุตสาหกรรม	1,472	1,719	2,008	1,879	1,552	1,568	1,666
- ไฟฟ้า ก๊าซ	1,799	1,958	2,217	2,244	2,396	2,405	2,621
- การประปาและการจัดการของเสีย	191	191	211	283	267	227	284
- การก่อสร้าง	4,623	3,601	3,581	3,929	3,503	3,788	4,206
- การขายส่ง การขายปลีก และการซ่อมแซมฯ	6,132	5,876	6,030	6,137	6,315	6,558	7,340
- การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	12,615	13,140	15,447	16,460	19,664	22,087	23,481
- โรงแรม และภัตตาคาร	30,484	36,515	43,167	50,263	50,309	61,758	69,156
- ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	1,691	1,835	1,951	1,940	2,090	2,095	1,646
- กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	3,120	3,557	4,040	4,740	5,011	5,245	5,570
- กิจกรรม เกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์	3,161	3,752	3,999	3,233	4,622	4,266	5,028
- กิจกรรมวิชาชีพ	269	324	334	369	387	422	610
- บริหารราชการฯ	2,208	2,813	4,409	5,420	5,044	5,785	6,188
- การบริหารและบริการ สนับสนุนอื่นๆ	3,542	3,526	3,974	3,921	3,581	3,655	4,077
- การศึกษา	1,142	1,087	938	820	890	1,017	901
- กิจกรรมด้านสุขภาพฯ	1,915	1,965	2,193	2,356	2,391	2,470	2,576
- ศิลปะ ความบันเทิงและนันทนาการ	2,348	2,800	864	1,023	1,137	1,544	1,844
- กิจกรรมการบริการด้านอื่น ๆ	1,901	1,853	1,941	1,885	1,862	1,872	1,856
มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัว (บาท)							
ทั้งประเทศ	163,956	170,763	185,848	193,561	197,062	204,459	215,455
ภาคใต้	120,785	132,988	129,603	127,520	123,684	132,627	143,544
จังหวัดภูเก็ต	186,792	205,085	229,328	251,144	258,817	306,779	357,498

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559

หมายเหตุ: สถิติมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม แบบปริมาณลูกโซ่ (ปีอ้างอิง พ.ศ. 2545), 2559

3.2.3 รายได้ครัวเรือน

จากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ. 2560 จังหวัดภูเก็ต โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่าจังหวัดภูเก็ตซึ่งมีขนาดครัวเรือนเฉลี่ย 3.0 คน มีรายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือน 39,594 บาท ต่อเดือน ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศและค่าเฉลี่ยของภาคใต้ดังตารางที่ 3.2-5 สัดส่วนจำนวนครัวเรือนตามระดับรายได้ครัวเรือนแสดงดังตารางที่ 3.2-6

ตารางที่ 3.2-5 รายได้ครัวเรือน

ภาคและจังหวัด	รายได้ครัวเรือน (บาท / เดือน)	
	2558	2560
ประเทศไทย	26,915	26,946
ภาคใต้	26,286	26,913
ภูเก็ต	31,500	39,594

ที่มา: การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ. 2558 และ 2560 จังหวัดภูเก็ต สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ตารางที่ 3.2-6 สัดส่วนจำนวนครัวเรือนตามระดับรายได้ครัวเรือน

ระดับรายได้ครัวเรือน	จำนวนครัวเรือน	ขนาดของครัวเรือน (คน)			
		1-2	3-4	5-7	8 และมากกว่า
รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน	176,114	100.0	100.0	100.0	-
ต่ำกว่า 1,500 บาท	-	-	-	-	-
1,500 - 3,000 บาท	598	0.6	-	-	-
3,001 - 5,000 บาท	-	-	-	-	-
5,001 - 10,000 บาท	6,751	5.7	1.7	-	-
10,001 - 15,000 บาท	21,600	18.2	5.6	-	-
15,001 - 30,000 บาท	72,392	50.3	34.5	14.7	-
30,001 - 50,000 บาท	53,742	21.7	40.6	48.3	-
50,001 - 100,000 บาท	17,576	3.2	12.6	34.0	-
มากกว่า 100,000 บาท	3,455	0.3	5.0	3.1	-
รายได้ทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อเดือนต่อคน	176,114	100.0	100.0	100.0	-
ต่ำกว่า 1,500 บาท	598	0.6	-	-	-
1,500 - 3,000 บาท	627	0.6	-	-	-
3,001 - 5,000 บาท	9,083	0.9	9.4	14.9	-
5,001 - 10,000 บาท	52,671	17.3	42.7	58.6	-
10,001 - 15,000 บาท	53,927	32.7	30.2	22.5	-
15,001 - 30,000 บาท	48,317	39.7	12.8	4.0	-
30,001 - 50,000 บาท	9,898	7.9	3.6	-	-
50,001 - 100,000 บาท	993	0.3	1.4	-	-
ต่ำกว่า 1,500 บาท	-	-	-	-	-

ที่มา: การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ. 2558 จังหวัดภูเก็ต สำนักงานสถิติแห่งชาติ

3.2.4 สถานะการทำงาน

จากการสำรวจสถานะการทำงานของประชากรจังหวัดภูเก็ตปี พ.ศ. 2559 พบว่า มีผู้อยู่ในกำลังแรงงาน 323,136 คน คิดเป็นร้อยละ 72.40 ของประชากร โดยมีผู้มีงานทำ 316,934 คน และผู้ว่างงาน 6,201 คน คิดเป็นอัตราการว่างงานร้อยละ 1.92 ดังแสดงในตารางที่ 3.2-7

ตารางที่ 3.2-7 จำนวนและร้อยละของประชากร จำแนกตามสถานภาพแรงงาน จังหวัดภูเก็ต

สถานภาพแรงงาน	2554	2555	2556	2557	2558	2559
ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป	228,800	231,644	234,610	442,266	444,464	446,336
1. ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	165,869	167,104	165,250	317,311	318,820	323,136
1.1 ผู้มีงานทำ	164,973	165,804	163,518	312,149	313,404	316,934
1.2 ผู้ว่างงาน	896	1,300	1,732	5,162	5,395	6,201
1.3 ผู้ที่รอฤดูกาล	-	-	-	-	21	-
2. ผู้อยู่นอกกำลังแรงงาน	62,931	64,540	69,360	124,955	125,644	123,200

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ในจำนวนผู้ที่มีงานทำเป็นพนักงานบริการและพนักงานร้านค้ามากที่สุด รองลงมาได้แก่ อาชีพต่างๆ ในการค้าและบริการ ดังแสดงในตารางที่ 3.2-8

ตารางที่ 3.2-8 จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพ จังหวัดภูเก็ต

อาชีพ	2554	2555	2556	2557	2558	2559
1. ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้จัดการ	7,982	10,805	12,268	15,255	15,669	14,393
2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ	7,595	8,932	8,301	13,621	17,767	17,480
3. ผู้ประกอบวิชาชีพทางเทคนิคสาขาต่างๆ และอาชีพที่เกี่ยวข้อง	9,755	12,634	11,784	21,957	21,974	20,306
4. เสมียน	6,995	8,901	9,873	18,041	17,821	19,796
5. พนักงานบริการ และพนักงานในร้านค้า และตลาด	63,256	58,107	55,715	108,684	108,235	114,352
6. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือทางการเกษตร และการประมง	9,371	9,123	7,115	13,175	12,911	9,093
7. ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือ และธุรกิจการค้าที่เกี่ยวข้อง	19,817	21,808	21,513	41,313	40,090	41,247
8. ผู้ปฏิบัติการโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	14,431	14,559	15,159	27,894	31,885	31,942
9. อาชีพขั้นพื้นฐานต่างๆ ในด้านการขาย และการให้บริการ	25,771	20,936	21,760	52,208	47,053	48,324
10. คนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น	0	0	29	0	0	0
รวม	164,973	165,804	163,518	312,149	313,404	316,934

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ

3.2.5 จำนวนยานพาหนะจดทะเบียน

จำนวนรถจดทะเบียนใหม่ในจังหวัดภูเก็ต พบว่ามีทั้งหมด 38,423 คันในปี พ.ศ. 2560 มีอัตราการจดทะเบียนใหม่เพิ่มขึ้นจากเดิม 34,674 คัน ในปี พ.ศ. 2559 คิดเป็นอัตราการเพิ่มขึ้นของรถจดทะเบียนใหม่เฉลี่ยร้อยละ 10.81 ต่อปี โดยหากเทียบสัดส่วนประเภทยานพาหนะเป็นรถยนต์และรถจักรยานยนต์ จำนวน 9,683 คัน และ 24,480 คัน ตามลำดับ และมียานพาหนะประเภทรถโดยสารจำนวน 1,108 คัน ซึ่งส่วนใหญ่ไม่ประจำทาง และรถบรรทุกประมาณ 216 คัน ดังตารางที่ 3.2-9

ตารางที่ 3.2-9 จำนวนรถจดทะเบียนใหม่ในจังหวัดภูเก็ต

ประเภทรถ	2556	2557	2558	2559	2560
รวมทั้งหมด	39,384	32,996	30,299	34,674	38,423
ก. รวมรถตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์	37,885	31,144	28,914	33,411	37,099
รย.1 รถยนต์นั่งส่วนบุคคลไม่เกิน 7 คน	14,226	9,187	7,637	8,208	9,683
รย.2 รถยนต์นั่งส่วนบุคคลเกิน 7 คน	446	372	281	189	177
รย.3 รถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล	2,796	2,068	2,020	2,169	2,487
รย.4 รถยนต์สามล้อส่วนบุคคล	-	-	1	-	-
รย.5 รถยนต์รับจ้างระหว่างจังหวัด	-	-	-	-	-
รย.6 รถยนต์รับจ้างบรรทุกคนโดยสารไม่เกิน 7 คน	31	41	18	6	4
รย.7 รถยนต์สี่ล้อเล็กรับจ้าง	20	16	18	11	3
รย.8 รถยนต์รับจ้างสามล้อ	-	-	-	-	-
รย.9 รถยนต์บริการธุรกิจ	99	168	80	139	108
รย.10 รถยนต์บริการทัศนาจร	104	145	111	89	42
รย.11 รถยนต์บริการให้เช่า	-	-	-	-	-
รย.12 รถจักรยานยนต์	20,087	18,990	18,621	22,487	24,480
รย.13 รถแทรกเตอร์	24	101	87	83	75
รย.14 รถบดถนน	-	1	-	1	-
รย.15 รถใช้งานเกษตรกรรม	-	-	-	-	-
รย.16 รถพ่วง	-	3	2	-	1
รย.17 รถจักรยานยนต์สาธารณะ	52	52	38	29	39
ข. รวมรถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก	1,499	1,852	1,385	1,263	1,324
รวมรถโดยสาร	1,022	1,422	1,045	993	1,108
แยกเป็น - ประจำทาง	20	13	16	11	10
- ไม่ประจำทาง	987	1,392	1,017	965	1,108
- ส่วนบุคคล	15	17	12	17	18
รวมรถบรรทุก	477	430	340	270	216
แยกเป็น - ไม่ประจำทาง	56	62	40	46	19
ส่วนบุคคล	421	368	300	224	197
โดยรถขนาดเล็ก	-	-	-	-	-

ที่มา: กรมขนส่งทางบก

3.2.6 การท่องเที่ยว

ภูเก็ตเป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในระดับโลก และเป็นที่ยอมรับของตลาดท่องเที่ยวต่างประเทศ เป็นจังหวัดที่มีนักท่องเที่ยวมากที่สุดในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน โดยในปี พ.ศ. 2560 มีผู้เยี่ยมชม (รวมนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ) เดินทางเข้ามาในพื้นที่ถึง 14.01 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากปี 2559 ร้อยละ 4.49 และรายได้จากการท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตในปี พ.ศ. 2560 มีจำนวน 391,880 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2559 คิดเป็นร้อยละ 3.71 ดังแสดงในตารางที่ 3.2-10

ตารางที่ 3.2-10 สถิติผู้มาเยี่ยมชมจังหวัดภูเก็ต

รายการ	2555	2556	2557	2558	2559	2560
จำนวนผู้มาเยี่ยมชม (คน)	10,789,647	11,960,044	11,958,603	13,203,284	13,410,658	14,013,213
- ชาวไทย	3,233,542	3,564,123	3,499,187	3,714,328	3,768,955	3,922,336
- ชาวต่างประเทศ	7,556,105	8,395,921	8,459,416	9,488,956	9,641,703	10,287,690
รายได้จากการท่องเที่ยว (ล้านบาท)	228,985	259,291	259,291	313,006	377,878	391,880

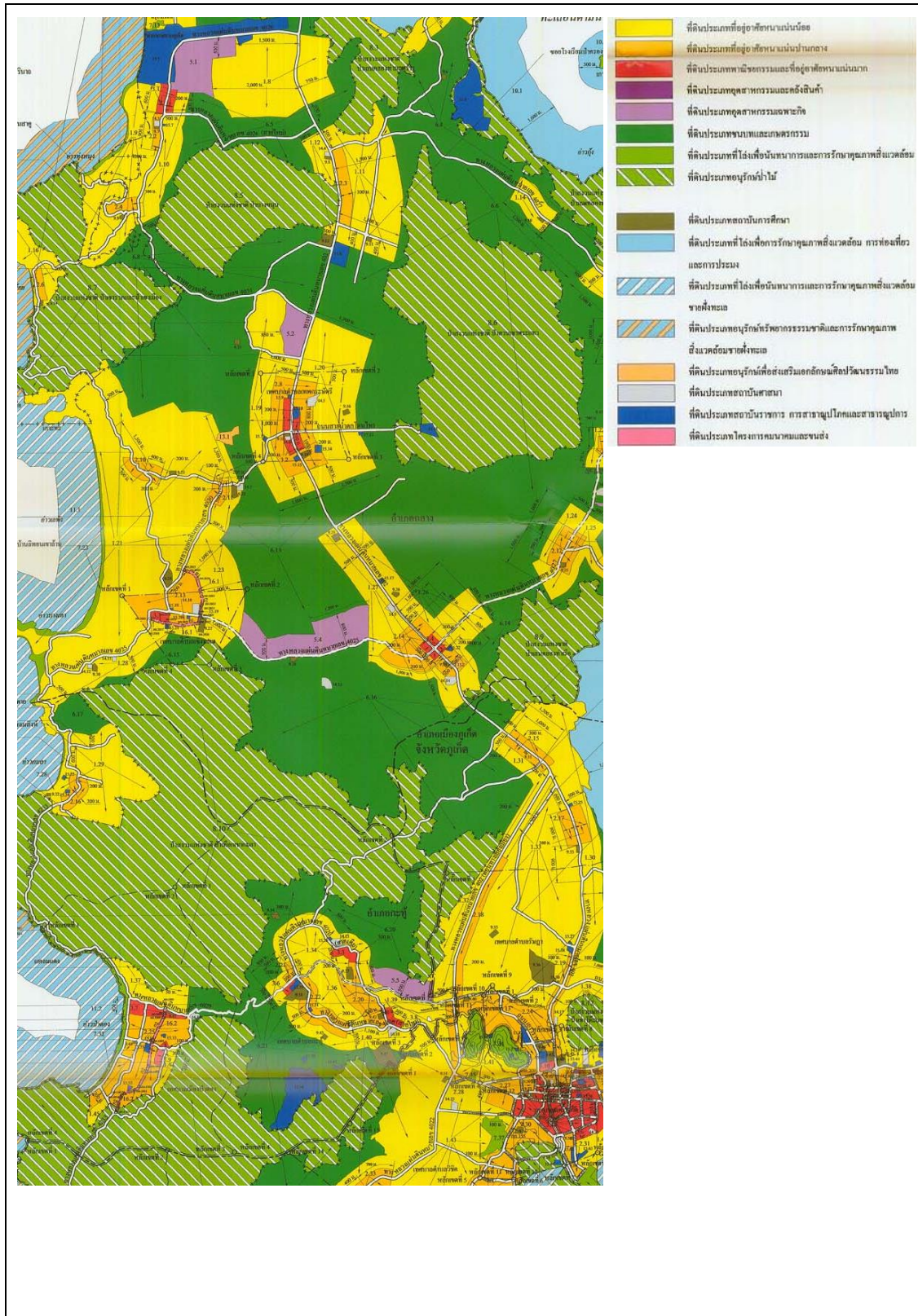
ที่มา: กรมการท่องเที่ยว

3.2.7 การใช้ประโยชน์ที่ดิน

จากข้อมูลของสำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ตพบว่าในปี 2554 พื้นที่ทำเกษตรกรรมในจังหวัดภูเก็ต ลดลงเหลือประมาณ 96,069 ไร่ โดยอยู่ในเขตอำเภอถลางมากที่สุดคือ 80,488.5 ไร่ อำเภอกะทู้ 8,729 ไร่ อยู่ในเขตอำเภอน้อยที่สุดคือ 6,852 ไร่ โดยใช้เป็นพื้นที่ปลูกยางพารามากที่สุด รองลงมาเป็นการปลูกไม้ผล ไม้ยืนต้นพืชผักและไม้ดอกไม้ประดับ เนื่องจากภาคอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวที่มีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วทำให้เกษตรกรปรับเปลี่ยนมาดำเนินการด้านการท่องเที่ยวมากขึ้น

การกระจายตัวของชุมชนในพื้นที่จังหวัดภูเก็ตส่วนใหญ่กระจุกตัวหนาแน่นบริเวณเทศบาลเมืองภูเก็ต และบริเวณแหล่งท่องเที่ยวที่อยู่บริเวณชายฝั่งทะเล เช่น อ่าวฉลอง หาดราไวย์หาดในหาน หาดกะรน หาดป่าตอง หาดกมลา อ่าวบางเทา หาดในยาง เป็นต้น และอีกส่วนหนึ่งจะเกาะตัวตามแนวทางหลวงสายหลักต่างๆ โดยชุมชนใหญ่ๆ ประกอบด้วย ชุมชนเทศบาลเมืองภูเก็ต ชุมชนเทศบาลเมืองป่าตอง ชุมชนเทศบาลตำบลกะทู้ ชุมชนองค์การบริหารส่วนตำบลวิชิต, ราไวย์, รัชฎา, ฉลอง และเกาะแก้ว ชุมชนเทศบาลตำบลกะรน, เชิงทะเล และเทพกระษัตรี เป็นต้น

ผังเมืองรวมจังหวัดภูเก็ต พ.ศ. 2554 เป็นผังเมืองรวมฉบับปัจจุบันใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและการดำรงรักษาเมืองและบริเวณที่เกี่ยวข้องหรือชนบท ในด้านการใช้ประโยชน์ในทรัพย์สิน การคมนาคมและการขนส่ง การสาธารณูปโภค บริการสาธารณะ และสภาพแวดล้อมของจังหวัด แสดงดังรูปที่ 3.2-1 ผังเมืองรวมจังหวัดภูเก็ต พ.ศ. 2554 ในบริเวณพื้นที่เมืองภูเก็ต และโครงข่ายถนนหลักที่ไปยังท่าอากาศยานนานาชาติภูเก็ต

รูปที่ 3.2-1 ผังเมืองรวมจังหวัดภูเก็ต พ.ศ. 2554

3.3 ระบบโครงสร้างพื้นฐาน

3.3.1 ระบบคมนาคมขนส่งทางถนน

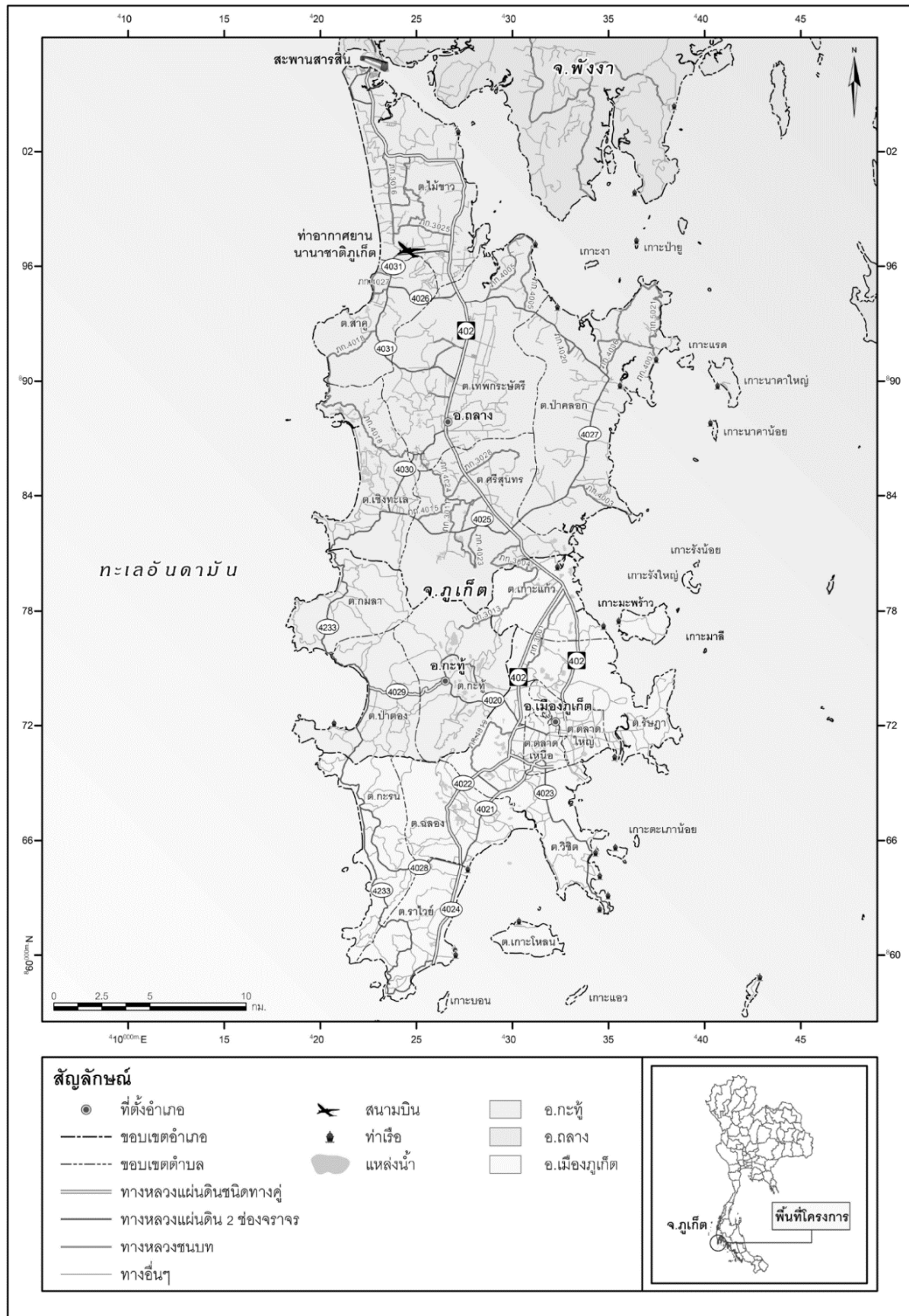
โครงข่ายถนนสายหลักในจังหวัดภูเก็ตในปัจจุบันจะเป็นทางหลวงแผ่นดินจำนวนรวมทั้งสิ้น 15 สายทาง อยู่ในการดูแลของแขวงทางหลวงภูเก็ต ส่วนโครงข่ายถนนสายรองจะอยู่ในการดูแลของแขวงทางหลวงชนบทจังหวัดภูเก็ต มีจำนวน 28 สายทาง ระยะทางรวม 119 กม. ดังรายละเอียดแสดงในตารางที่ 3.3-1 นอกจากนี้ ยังมีถนนท้องถิ่นที่อยู่ในการดูแลขององค์กรบริการท้องถิ่นต่างๆ โดยที่โครงข่ายและความกว้างของถนนในจังหวัดภูเก็ตแสดงดังรูปที่ 3.3-1 และ รูปที่ 3.3-2 ตามลำดับ

โครงข่ายถนนในปัจจุบันที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาโครงการประกอบด้วย ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 402 (ถนนเทพกระษัตรี) ถนนแม่หลวนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4020 (ถนนวิชิตสงคราม ภูเก็ต-กะทู้) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4022 (ถนนเจ้าฟ้าตะวันตก) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4025 (ถนนศรีสุนทร) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4026 ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4029 (ถนนพระบารมี กะทู้-ป่าตอง) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4030 ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4031 (ถนนเข้าสนามบินเก่า) และทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4233

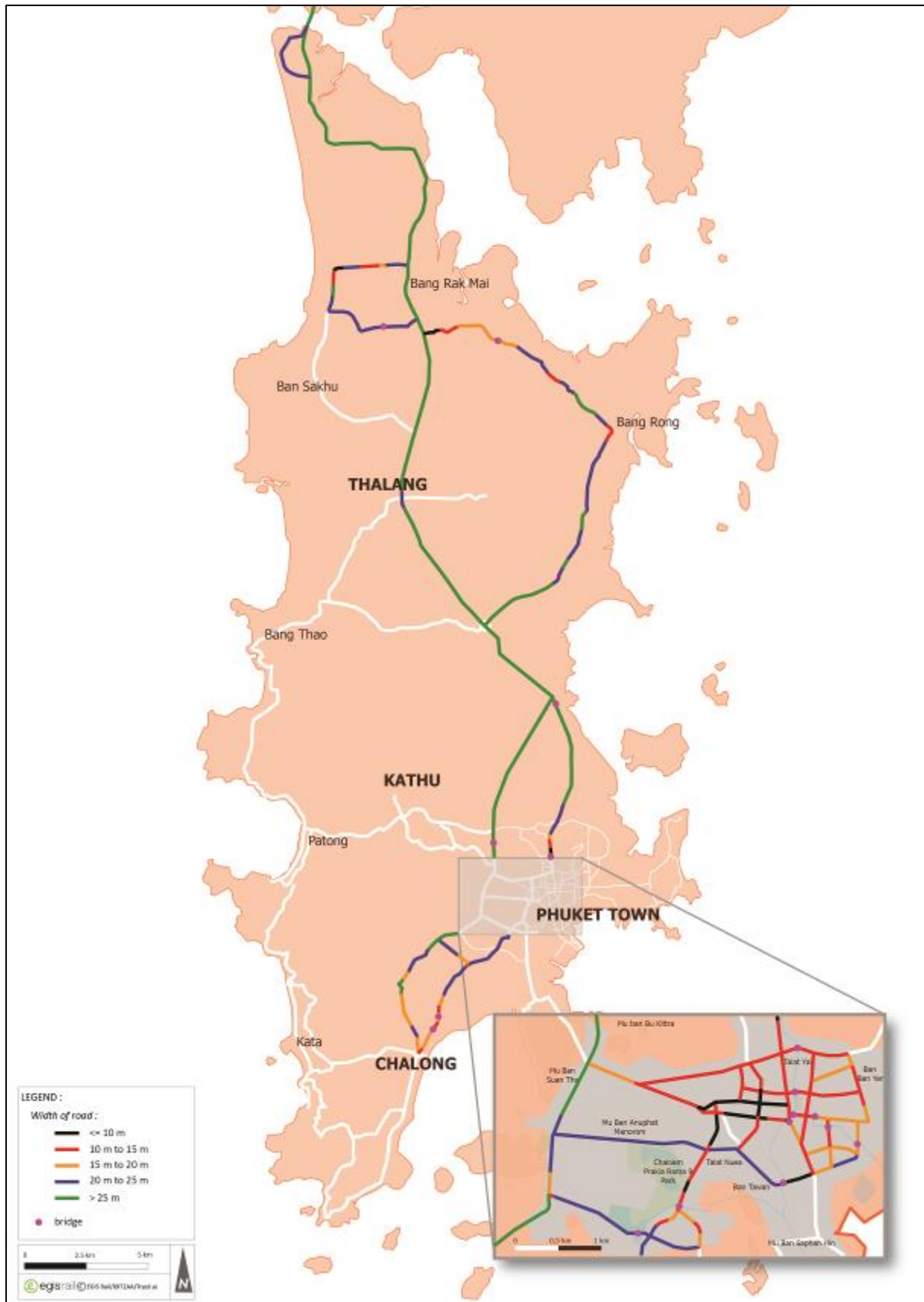
ตารางที่ 3.3-1 โครงข่ายทางหลวงชนบทจังหวัดภูเก็ต

ลำดับ	รหัสสายทาง	ชื่อสายทาง	อำเภอ	ระยะทาง (กม.)
1	ภก.3001	แยกทางหลวงหมายเลข 402 – บ้านทุ่งทอง	เมือง	6.119
2	ภก.4002	แยกทางหลวงหมายเลข 4301 – บ้านเทพกระษัตรี	ถลาง	3.295
3	ภก.4003	แยกทางหลวงหมายเลข 4027 – บ้านผักขี้	ถลาง	3.400
4	ภก.4004	แยกทางหลวงหมายเลข 402 – บ้านท่าเรือ	ถลาง, เมือง	4.100
5	ภก.4005	แยกทางหลวงหมายเลข 4027 – บ้านพารา	ถลาง	9.505
6	ภก.4006	แยกทางหลวงหมายเลข 4027 – บ้านบางโรง	ถลาง	2.891
7	ภก.4007	แยกทางหลวงหมายเลข 4027 – บ้านบางโรง-บ้านอ่าวปอ	ถลาง	6.737
8	ภก.4008	แยกทางหลวงหมายเลข 4025 – บ้านมาหนัก	ถลาง	4.034
9	ภก.4009	แยกทางหลวงหมายเลข 4024 – บ้านไสยวน-บ้านกะตะ	เมือง	2.705
10	ภก.5010	บ้านศรีเสนา – บ้านแพปลา	เมือง	0.604
11	ภก.3011	แยกทางหลวงหมายเลข 402 – บ้านลิพอนหัวหาร	ถลาง	1.136
12	ภก.5012	บ้านหลังแดง – บ้านอ่าวปอ	ถลาง	9.275
13	ภก.3013	แยกทางหลวงหมายเลข 402 – บ้านกะทู้	กะทู้	7.420
14	ภก.5014	บ้านนาหาร – บ้านนาใน	ถลาง	4.840
15	ภก.4015	แยกทางหลวงหมายเลข 4025 – บ้านควนตาแท่น	ถลาง	3.724
16	ภก.3016	แยกทางหลวงหมายเลข 402 – บ้านสวนมะพร้าว	ถลาง	9.096
17	ภก.3017	แยกทางหลวงหมายเลข 402 – บ้านปากพลี	ถลาง	2.404
18	ภก.4018	แยกทางหลวงหมายเลข 4031 – บ้านลายัน – บ้านในทอน	ถลาง	13.200
19	ภก.5019	สายตันไม้สองพันปี – บ้านตรอกม่วง	ถลาง	1.187
20	ภก.4020	แยกทางหลวงหมายเลข 4027 – สายน้ำตกพารา	ถลาง	1.128
21	ภก.5021	สายเลียบชายฝั่งเกาะสิเหร่	เมือง	0.995
22	ภก.4022	แยกทางหลวงหมายเลข 4021 – สายป่าหาล่าย	เมือง	1.083
23	ภก.4023	แยกทางหลวงหมายเลข 4025 – บ้านมาหนัก	ถลาง	4.802
24	ภก.4024	แยกทางหลวงหมายเลข 4030 – บ้านดอน – บ้านยา	ถลาง	3.025
25	ภก.3025	แยกทางหลวงหมายเลข 402 – บ้านหมากปรก – บ้านไม้ขาว	ถลาง	2.600
26	ภก.5026	บ้านทุ่งคา – บ้านบ่อส้ม	ถลาง	4.037
27	ภก.4027	แยกทางหลวงหมายเลข 4031 – สายอุทยานในยาง	ถลาง	2.500
28	ภก.4028	แยกทางหลวงหมายเลข 402 – บ้านลิพอนเขาล้าน	ถลาง	3.000
รวมระยะทาง				118.923

ที่มา: กรมทางหลวงชนบท

รูปที่ 3.3-1 โครงข่ายถนนในจังหวัดภูเก็ต

รูปที่ 3.3-2 ความกว้างของถนนสายต่างๆ ในจังหวัดภูเก็ต

3.3.2 ระบบประปา

จังหวัดภูเก็ต มีการก่อสร้างอ่างเก็บน้ำและสามารถใช้เก็บน้ำแล้ว จำนวน 2 แห่ง ปริมาณความจุรวม 17.4 ล้านลูกบาศก์เมตร และอยู่ระหว่างดำเนินการก่อสร้าง จำนวน 1 แห่ง ปริมาณความจุ 4.20 ล้านลูกบาศก์เมตร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้สำหรับการอุปโภคและบริโภค ในส่วนของการทำการเกษตรจะใช้น้ำจากบ่อน้ำตื้น ดังตารางที่ 3.3-2

ตารางที่ 3.3-2 รายชื่อโครงการชลประทานและปริมาณความจุของอ่างเก็บน้ำจังหวัดภูเก็ต

ลำดับ	ชื่อโครงการ	ปี พ.ศ. ที่สร้าง	สถานที่ตั้ง	ปริมาณความจุ (ลบ.ม.)	หมายเหตุ
1	อ่างเก็บน้ำบางวาด	2526	ตำบลกะทู้ อำเภอกะทู้	10.2	
2	อ่างเก็บน้ำบางเหนียวดำ	2551	ตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง	7.2	
3	อ่างเก็บน้ำคลองกะทะ	2556	ตำบลถลาง อำเภอเมือง	4.20	อยู่ระหว่างก่อสร้าง

ที่มา: โครงการชลประทานภูเก็ต ณ กันยายน 2560

สำหรับการบริการการประปาในจังหวัดภูเก็ต มีดังนี้

- 1.1) การประปาเทศบาลนครภูเก็ต ได้สรุปข้อมูลการผลิตน้ำประปาของการประปาเทศบาลนครภูเก็ต พ.ศ. 2560 ดังแสดงในตารางที่ 3.3-3

ตารางที่ 3.3-3 ข้อมูลการผลิตน้ำประปาของการประปาเทศบาลนครภูเก็ต พ.ศ. 2560

1. การประปาเทศบาลนครภูเก็ตผลิตน้ำประปาจากแหล่งน้ำดิบในชุมชนเมืองร้าง 6 แห่ง ของเอกชนและของเทศบาล	ความจุ (ลูกบาศก์เมตร)	หมายเหตุ
1.1 ชุมน้ำเทศบาล	500,000	ของเทศบาลนครภูเก็ต
1.2 ชุมน้ำสวนเฉลิมพระเกียรติฯ ร.9 (ชุมที่1)	207,902	ของเทศบาลนครภูเก็ต
1.3 ชุมน้ำสวนเฉลิมพระเกียรติฯ ร.9 (ชุมที่ 2)	99,333	ของ บ.โอเอซีแยง จำกัด
1.4 ชุมน้ำหน้าโรงพยาบาลวชิระภูเก็ต	50,232	ของ บ.โอเอซีแยง จำกัด
1.5 ชุมน้ำซอยพะเนียง	72,000	ของ บ.โอเอซีแยง จำกัด
1.6 อ่างเก็บน้ำบางวาด	10,200,000	โครงการชลประทานภูเก็ต
รวมปริมาณน้ำดิบทั้งสิ้น	11,129,467	
2. เทศบาลนครภูเก็ต มีโรงผลิตน้ำประปา จำนวน 3 แห่ง	กำลังการผลิต (ลบ.ม. / วัน)	หมายเหตุ
2.1 ระบบการผลิตชุมน้ำเทศบาล	7,200	
2.2 ระบบการผลิตชุมน้ำสวนเฉลิมพระเกียรติฯ ร. 9	3,600	
2.3 ระบบการผลิตถนนดำรง	30,240	
รวมอัตรากำลังการผลิตน้ำทั้งสิ้น	41,040	

ที่มา: การประปาเทศบาลนครภูเก็ต ณ ตุลาคม พ.ศ. 2560

- 1.2) การประปาส่วนภูมิภาคสาขาภูเก็ต ได้สรุปข้อมูลการผลิตน้ำประปาดังแสดงในตารางที่ 3.3-4 จากข้อมูลของการประปาส่วนภูมิภาค สาขาภูเก็ต ณ ตุลาคม 2560 ได้รายงานว่าการประปาส่วนภูมิภาค สาขาภูเก็ต ให้บริการน้ำประปาในเขตอำเภอกะทู้ และอำเภอเมือง รวม 5 ตำบล 3 เทศบาลตำบล และจำหน่ายน้ำประปาให้กับการประปาเทศบาลนครภูเก็ต สัดส่วนการให้บริการน้ำประปา เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนประชากรที่ได้ในพื้นที่ พบว่า มีสัดส่วนที่น้อยในหลายพื้นที่ เนื่องจากกำลังการผลิตน้ำประปาไม่เพียงพอ

ปัจจุบันความต้องการใช้น้ำประปาของจังหวัดภูเก็ต มากกว่ากำลังผลิตที่มีอยู่จริงของการประปาส่วนภูมิภาคสาขาภูเก็ตรวมกับกำลังผลิตของบริษัทฯ และกำลังผลิตของเทศบาลรวมกันแล้วก็ตาม ก็ยังสามารถให้บริการน้ำประปาได้ในสัดส่วนต่ำกว่า 50% ของประชากร

ตารางที่ 3.3-4 ข้อมูลกำลังผลิตน้ำประปาของการประปาส่วนภูมิภาคสาขาภูเก็ต พ.ศ. 2560

1. การประปาส่วนภูมิภาคสาขาภูเก็ต	ระบบผลิตที่ใช้งานจริง (ลูกบาศก์เมตรต่อวัน)
1.1 สถานีผลิตน้ำสำนักงานการประปาส่วนภูมิภาค สาขาภูเก็ต (บางวาด)	60,000
1.2 สถานีผลิตน้ำบ้านบางโจ	31,000
1.3 สถานีผลิตน้ำคลองกะทะ	12,000
กำลังผลิตใช้งานรวม	103,200
2. เอกชน มีสถานีผลิตน้ำ จำนวน 5 แห่ง	ระบบผลิตที่ใช้งานตามสัญญา (ลูกบาศก์เมตรต่อวัน)
2.1 สถานีผลิตน้ำกะทู้	13,000
2.2 สถานีผลิตน้ำเชิงหวน	3,000
2.3 สถานีผลิตน้ำ RO กระรน	12,000
2.4 สถานีผลิตน้ำเจ้าฟ้า	3,000
2.5 สถานีผลิตน้ำเชิงทะเล	2,000
กำลังผลิตที่ใช้งานตามสัญญา	33,000
กำลังผลิตที่ใช้งานรวมทั้งหมด	136,000

3.3.3 ระบบไฟฟ้า

การบริการด้านไฟฟ้าและแสงสว่างในเขตเทศบาลนครภูเก็ตเป็นภาระหน้าที่ของเทศบาลนครภูเก็ต ครอบคลุมพื้นที่ 12.562 ตารางกิโลเมตร มีโคมที่อยู่ในความรับผิดชอบมากกว่า 5,000 โคม และเทศบาลมีเป้าหมายที่จะเปลี่ยนโคมไฟสาธารณะ แบบเดิม ซึ่งมีหลากหลายชนิด เช่น โคมแสงจันทร์ โคมโซเดียม โคมฟลูออเรสเซนต์ ฯลฯ เป็นโคมหลอดชนิด LED 100% ภายในปี 2564 เพื่อเป็นการลดการใช้พลังงานและลดการปล่อยก๊าซคาร์บอน เข้าสู่ชั้นบรรยากาศ ซึ่งเป็นโครงการหนึ่งที่ลดภาวะโลกร้อน ซึ่งเทศบาลนครภูเก็ตได้เข้าร่วมโครงการเมืองคาร์บอนต่ำ

ส่วนไฟฟ้าสำหรับบ้านพักอาศัยและภาคธุรกิจ อุตสาหกรรม เป็นของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จังหวัดภูเก็ต ซึ่งให้บริการครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมดในเขตเทศบาลนครภูเก็ต คิดเป็น 100%

นอกจากนี้เทศบาลนครภูเก็ตยังมีระบบไฟฟ้าที่ผลิตได้เองจากโรงงานเตาเผาขยะซึ่งมีกำลังการผลิตไม่ต่ำกว่า 9 เมกกะวัตต์ต่อวัน ซึ่งได้ส่งไปใช้ในระบบกำจัดขยะ และระบบบำบัดน้ำเสีย ซึ่งยังมีส่วนที่เหลือส่งขายให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอีกส่วนหนึ่งด้วย

3.3.4 ระบบระบายน้ำ

แหล่งระบายน้ำตามธรรมชาติและรองรับน้ำที่สำคัญในเขตพื้นที่เทศบาลนครภูเก็ต ประกอบด้วยคลองจำนวน 3 สาย ลำรางสาธารณะ จำนวน 28 สาย ท่อระบายน้ำ 263 สาย และขุมน้ำ ปัจจุบันมีบางพื้นที่มีสภาพตื้นเขิน เนื่องจากมีการสะสมของวัชพืช ดิน ทราย และโคลน ไหลมาทับถมเป็นจำนวนมาก เป็นผลทำให้ไม่สามารถระบายน้ำได้สะดวก เกิดน้ำท่วมขังเป็นแห่งๆ ส่งกลิ่นเหม็น อีกทั้งยังเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุง และเป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดน้ำท่วม เป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชน ซึ่งจะต้องทำความสะอาดอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการระบายน้ำ ป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาน้ำท่วมขัง และเตรียมความพร้อมรับมือผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่จะเกิดขึ้น โดยเทศบาลนครภูเก็ตได้ดำเนินการโครงการ ดังนี้

- จัดเรือดูดและทำความสะอาดคลองบางใหญ่ ลำรางสาธารณะและขุมน้ำ
- จัดเหมาบุคคลเก็บขยะคลองบางใหญ่บริเวณปลายแหลมสะพานหิน ลำรางบริเวณถนนสุรินทร์ ลำรางบริเวณตะกั่วป่า (ดำเนินการเก็บขยะทุกวัน)
- ท่อระบายน้ำจำนวน 263 สาย ได้ดำเนินการฉีดล้างท่อระบายน้ำโดยพนักงานของเทศบาล ซึ่งมีแผนประจำเดือน เป้าหมายให้ครอบคลุมทั้งเขตเทศบาล
- จัดเอกชนขุดลอกตะกอนดินบริเวณ ลำรางสาธารณะสะพานร่วม คลองแสนสุข คลองท่าแครง คลองบางใหญ่ และพื้นที่อื่นๆ ที่เทศบาลกำหนด

3.3.5 การจัดการขยะ

เทศบาลนครภูเก็ตได้จัดตั้งเป็นศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยรวมจังหวัดภูเก็ต โดยมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมลงนามบันทึกข้อตกลงการให้บริการกำจัดขยะมูลฝอยเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2551 รวม 19 แห่ง ได้แก่ เทศบาล 11 แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบล 7 แห่ง องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานเอกชนและอื่นๆ มาร่วมให้บริการกำจัดขยะมูลฝอยอีกส่วนหนึ่ง ปัจจุบัน (ปี 2556) มีปริมาณขยะมูลฝอยที่เข้ามากำจัดที่ศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยจังหวัดภูเก็ต เฉลี่ยรวมประมาณ 660 ตัน/วัน โดยแบ่งเป็นปริมาณขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลนครฯ ประมาณ 115 ตัน/วัน เป็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นและเอกชนประมาณ 545 ตัน/วัน

3.3.6 ระบบขนส่งสาธารณะ

ระบบขนส่งสาธารณะที่มีในภูเก็ต ประกอบด้วย รถสองแถว รถตุ๊กตุ๊ก รถบัส รถจักรยานยนต์รับจ้าง รถตุ้ รถแท็กซี่ และรถสองแถว ดังรูปที่ 3.3-3 โดยที่รถจักรยานยนต์รับจ้างจะเป็นรูปแบบที่มีบริการมากที่สุด รถสองแถวเป็นรูปแบบที่ให้บริการระหว่างตัวเมืองและชายหาดต่างๆ มีราคาค่าบริการถูกที่สุด ส่วนรถจักรยานยนต์จะพบมากในตัวเมืองภูเก็ตและบริเวณหาดป่าตอง

รถโดยสารสาธารณะในจังหวัดภูเก็ตจะใช้รถสองแถวสีฟ้าเหลือง มีเส้นทางวิ่งไปตามเส้นทางรอบเกาะ ให้บริการตั้งแต่เวลา 6 โมงเช้า ถึง 1 ทุ่ม จอดรับส่งตามความต้องการของผู้โดยสารโดยการให้สัญญาณกับคนขับด้วยกริ่งที่ติดอยู่บริเวณที่นั่งผู้โดยสาร รถสองแถวมีราคาที่ถูกลงกว่ารถตุ๊กตุ๊กมาก โดยรถจะออกทุกๆ 15 นาที จากท่ารถซึ่งอยู่บริเวณตลาดสดในตัวเมืองภูเก็ต

รถสองแถว

รถตุ๊กตุ๊ก

Airport Phuket Bus Express

รถจักรยานยนต์รับจ้าง

รถแท็กซี่

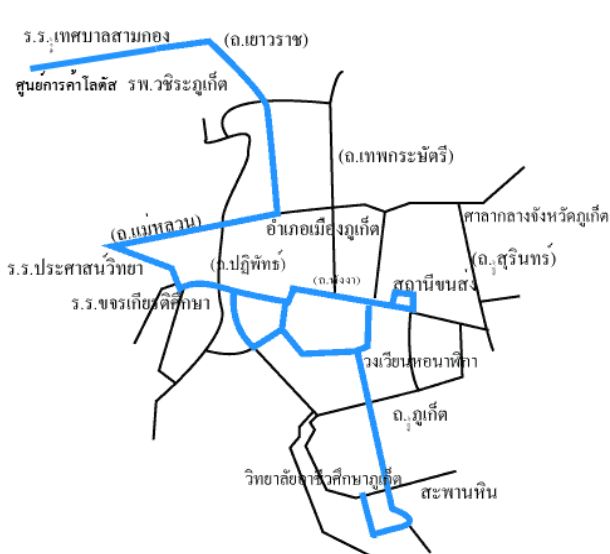
รถโดยสารระหว่างจังหวัด

รูปที่ 3.3-3 รูปแบบระบบขนส่งสาธารณะที่ให้บริการในภูเก็ต

อัตราค่าบริการรถสองแถวแสดงดังตารางที่ 3.3-5 และเส้นทางการเดินรถแสดงดังรูปที่ 3.3-4 และรูปที่ 3.3-5

ตารางที่ 3.3-5 อัตราค่าบริการรถสองแถวในภูเก็ต

จุดปลายทาง	อัตราค่าโดยสาร (บาท)	
	จากเมืองภูเก็ต ถ.ระนอง	จากสถานีขนส่ง ถ.พังงา
หาดบางเทา	25	35
หาดสุรินทร์	25	35
หาดกมลา	30	40
หาดกะตะ	25	40
หาดกะรน	25	40
อำเภอกะทู้	15	25
หาดป่าตอง	20	30
อ่าวมะขาม ฟิฟิธกันท์ส്ടว์นั้	20	30
อ่าวฉลอง	20	30
หาดราไวย์	25	40
หาดในหาน	30	45
สะพานสารสิน	30	40
ท่าเรือบางโรง	30	30
ท่าเรืออ่าวปอ	30	30

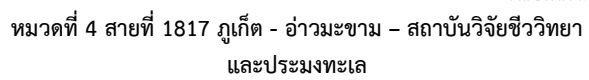
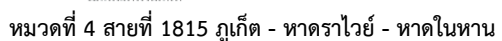
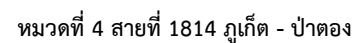
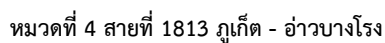
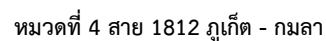
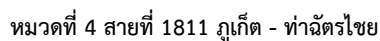

หมวดที่ 1 สายที่ 1 ศูนย์การค้าโลตัส - วิทยาลัยอาชีวศึกษาก่อเกิด

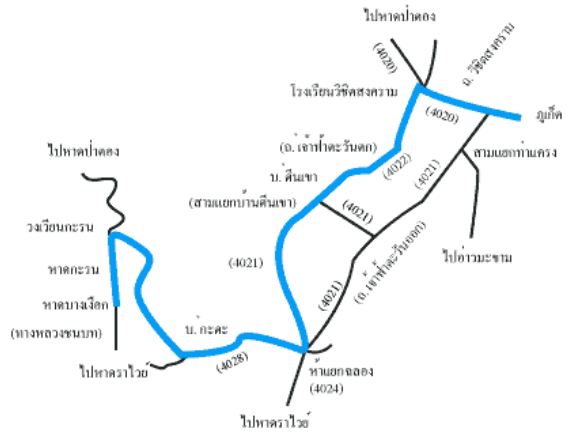

หมวดที่ 1 สายที่ 2 สถาบันราชภัฏภูเก็ต – สถานีอนามัยแหลมซัน

รูปที่ 3.3-4 เส้นทางเดินรถโดยสารสาธารณะในจังหวัดภูเก็ต

รูปที่ 3.3-4 เส้นทางเดินรถโดยสารสาธารณะในจังหวัดภูเก็ต (ต่อ)

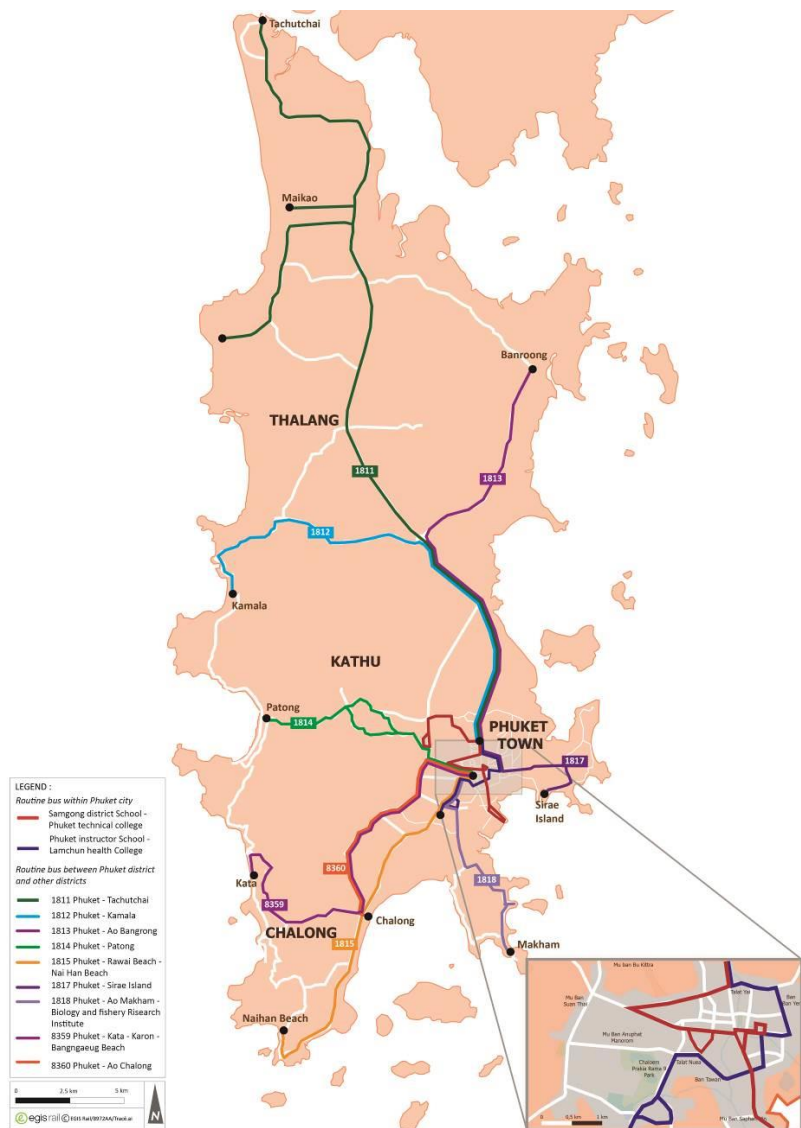
หมวดที่ 4 สายที่ 8359 ภูเก็ต - กะตะ - กระรน - หาดบางเจียก

หมวดที่ 4 สายที่ 8360 ภูเก็ต - อ่าวฉลอง

ที่มา: สำนักงานขนส่งจังหวัดภูเก็ต

รูปที่ 3.3-4 เส้นทางเดินรถโดยสารสาธารณะในจังหวัดภูเก็ต (ต่อ)

รูปที่ 3.3-5 ภาพรวมเส้นทางรถโดยสารสาธารณะในจังหวัดภูเก็ต

รถตุ๊กตุ๊กในภูเก็ตนั้นจะเป็นรถยนต์ยี่ห้อ Daihatsu 4 ล้อ โดยส่วนมากจะมีสีแดง นอกจากนั้นจะมีสีขาว สีฟ้า สีเหลือง สีชมพู รถตุ๊กตุ๊กจะหยุดรับส่งตามสถานีขนส่ง หน้าห้างสรรพสินค้าทั่วไป ตลาด สถานที่ท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวจำนวนมาก หรือสามารถโบกรถตุ๊กตุ๊กที่ผ่านตามถนนได้ โดยเวลาให้บริการปกติจะให้บริการ 6.00 – 21.00 น. แต่ตามหาดที่มีนักท่องเที่ยวมากเช่น หาดป่าตอง หาดกะตะ หาดกะรน จะมีตุ๊กตุ๊กให้บริการทั้งคืน

ราคาค่าโดยสารของรถตุ๊กตุ๊กประมาณ 20 – 40 บาทต่อคน สำหรับปลายทางในพื้นที่เดียวกัน สำหรับการโดยสารระยะไกลผู้โดยสารสามารถต่อรองราคากับคนขับรถก่อนเดินทาง แต่หากเป็นการโดยสารแบบเหมาคันจะมีอัตราค่าโดยสารดังแสดงในตารางที่ 3.3-6

ตารางที่ 3.3-6 อัตราค่าโดยสารของรถตุ๊กตุ๊กแบบเหมารวม

เส้นทาง	ระยะทาง (กม.)	อัตราค่าโดยสาร (บาท)
เมืองภูเก็ต – แหลมพันวา	9	300
เมืองภูเก็ต – อ่าวฉลอง	11	200
เมืองภูเก็ต – ราไวย์	17	400
เมืองภูเก็ต – แหลมพรหมเทพ	19	400
เมืองภูเก็ต – หาดกะรน	20	400
เมืองภูเก็ต – หาดป่าตอง	15	400
เมืองภูเก็ต – หาดกมลา	28	500
เมืองภูเก็ต – ชิงทะเล	18	400
เมืองภูเก็ต – สนามบิน	32	500
ป่าตอง – กมลา	8	300
ป่าตอง – ลาภูน้ำ	15	400
ป่าตอง – แหลมพันวา	25	500
ป่าตอง – อ่าวฉลอง	19	400
ป่าตอง – สนามบิน	30	500
กะรน – กะตะ	4	100
กะรน – ป่าตอง	6	200
กะรน – ฉลอง	10	300
กะรน – กมลา	14	500

ภูเก็ตมีรถแท็กซี่ให้บริการ โดยเฉพาะจากท่าอากาศยานนานาชาติภูเก็ต อัตราค่าโดยสารแท็กซี่มีเตอร์ 2 กิโลเมตรแรกอยู่ที่ 50 บาท กิโลเมตรที่ 2-22 อยู่ที่ กิโลเมตรละ 7 บาท และตั้งแต่ กิโลเมตรที่ 22 ขึ้นไป อยู่ที่ กิโลเมตรละ 6 บาท ทำให้ระยะทางจากท่าอากาศยานนานาชาติภูเก็ตมายังตัวเมือง ค่าโดยสารจะอยู่ที่ 350 บาท ขณะนี้อยู่ระหว่างการปรับอัตราค่าโดยสารแท็กซี่มีเตอร์ใหม่เป็น 2 กิโลเมตรแรกอยู่ที่ 50 บาท กิโลเมตรที่ 2-15 อยู่ที่ กิโลเมตรละ 12 บาท และตั้งแต่ กิโลเมตรที่ 15 ขึ้นไปอยู่ที่ 10 บาท ซึ่งจะทำให้ค่าโดยสารจากท่าอากาศยานนานาชาติภูเก็ตมายังตัวเมืองอยู่ที่ 470 บาท เพิ่มขึ้นจากอัตราเดิมประมาณ 34% โดยกำหนดค่าเซอร์วิสชาร์จอยู่ที่ 50 บาท และตั้งเวลา 24.00-05.00 น. จะคิดค่าบริการเพิ่มอีกเที่ยวละ 100 บาท

นอกจากนี้ ยังมีบริการรถโดยสารท่าอากาศยาน เรียกว่า รถแอร์บัส หรือ Phuket Airport Bus Express ให้บริการระหว่างท่าอากาศยานนานาชาติภูเก็ต เมืองภูเก็ตและป่าตอง โดยมีอัตราค่าโดยสารระหว่างท่าอากาศยานนานาชาติภูเก็ตและเมืองภูเก็ต (บริเวณสี่แยกโลตัส) 80 บาท ดังแสดงในรูปที่ 3.3-6

สนามบิน (Airport International)						
50	ป้อมเมืองใหม่ (Muangmai)					
50	50	อ.ถลาง (Thalang)				
60	50	50	ท่าเรืออนุสาวรีย์ (Monument)			
60	60	50	50	บึงลาภูน (Boat Lagoon)		
80	60	60	50	50	สี่แยกโลตัส (Lotus Bypass)	
100	80	60	60	50	50	สี่แยกกะทู้ (Kathu)
120	100	80	60	60	50	50 ป่าตอง สาย ก. (Patong)

ที่มา: <http://phuketairportbusexpress.com/>

รูปที่ 3.3-6 อัตราค่าโดยสารรถแอร์บัส

ในส่วนของการโดยสารระหว่างจังหวัดนั้น เส้นทางระหว่างกรุงเทพฯ และภูเก็ต มี 2 สาย คือ สาย 63 และ 949 นอกนั้นยังมีเส้นทางระหว่างภูเก็ตและจังหวัดอื่นๆ อีกกว่า 20 เส้นทาง ดังแสดงในตารางที่ 3.3-7

ตารางที่ 3.3-7 เส้นทางรถโดยสารระหว่างจังหวัด

เลขที่เส้นทาง	ชื่อเส้นทาง	อัตราค่าโดยสาร (บาท)	ระยะทาง (กม.)
63	ภูเก็ต - กรุงเทพฯ ปรับอากาศชั้น 1 (ข) พิเศษ	752	891
63	ภูเก็ต - กรุงเทพฯ ปรับอากาศชั้น 1 (ข)	644	891
63	ภูเก็ต - กรุงเทพฯ ปรับอากาศชั้น 2	501	891
949	ภูเก็ต - กรุงเทพฯ ปรับอากาศ 24 ที่นั่ง	974	867
949	ภูเก็ต - กรุงเทพฯ ปรับอากาศ 32 ที่นั่ง	731	867
949	ภูเก็ต - กรุงเทพฯ ปรับอากาศชั้น 1 และรถ 2 ชั้น	626	867
949	ภูเก็ต - กรุงเทพฯ ปรับอากาศชั้น 2	487	867
430	ภูเก็ต - ระนอง ปรับอากาศชั้น 1	234	308
430	ภูเก็ต - ระนอง ปรับอากาศชั้น 2	182	308
436	ภูเก็ต - ตะกั่วป่า ปรับอากาศชั้น 2	92	144

ตารางที่ 3.3-7 เส้นทางรถโดยสารระหว่างจังหวัด (ต่อ)

เลขที่ เส้นทาง	ชื่อเส้นทาง	อัตรา ค่าโดยสาร (บาท)	ระยะทาง (กม.)
437	ภูเก็ต - พังงา ปรับอากาศชั้น 2 หรือรถตู้ปรับอากาศ	62	94
438	ภูเก็ต - กระบี่ ปรับอากาศชั้น 2 หรือรถตู้ปรับอากาศ	113	180
439	ภูเก็ต - พังงา ปรับอากาศชั้น 1	247	325
440	ภูเก็ต - นครศรีธรรมราชแยกช่วงภูเก็ต - บางขัน - นครศรีธรรมราช ปรับอากาศชั้น 1	275	381
440	ภูเก็ต - นครศรีธรรมราช ปรับอากาศชั้น 2	223	380
441	ภูเก็ต - ตรัง ปรับอากาศชั้น 1	241	316
441	ภูเก็ต - ตรัง ปรับอากาศชั้น 2	188	316
442	ภูเก็ต - พัทลุง ปรับอากาศชั้น 1	284	378
443	ภูเก็ต - หาดใหญ่ ปรับอากาศ 24 ที่นั่ง	535	464
443	ภูเก็ต - หาดใหญ่ ปรับอากาศชั้น 1	344	464
734	ภูเก็ต - สตูล ปรับอากาศชั้น 1	347	469
739	ภูเก็ต - บ้านส้อง - นครศรีธรรมราช ปรับอากาศ 2(จ)	200	340
739	ภูเก็ต - บ้านส้อง - นครศรีธรรมราช ธรรมดา	143	340
743	ภูเก็ต - กระบี่ - นครศรีธรรมราช ปรับอากาศ ชั้น 1	279	370
746	ภูเก็ต - สุโขทัย ปรับอากาศชั้น 1	556	766
753	ภูเก็ต - ชุมพร ปรับอากาศชั้น 1	320	430
760	ภูเก็ต - ทล.44 - เกาะสมุย ปรับอากาศชั้น 1	259	367
760	ภูเก็ต - ทล.44 - เกาะสมุย ปรับอากาศชั้น 2	202	367
770	ภูเก็ต - ลันตา ปรับอากาศชั้น 2	171	287
775	ภูเก็ต - เบตง ปรับอากาศ 24 ที่นั่ง	857	758
775	ภูเก็ต - เบตง ปรับอากาศชั้น 1	551	758
775	ภูเก็ต - เบตง ปรับอากาศชั้น 1 (พิเศษ)	643	758
776	ภูเก็ต - หนองคาย ปรับอากาศชั้น พิเศษ	1,663	1,496
777	ภูเก็ต - พัทลุง ปรับอากาศชั้นพิเศษ	1,131	1,009
779	ภูเก็ต - เชียงใหม่ ปรับอากาศชั้นพิเศษ	1,770	1,594
779	ภูเก็ต - เชียงใหม่ ปรับอากาศ 2 ชั้น	1,142	1,594
780	ภูเก็ต - เชียงราย ปรับอากาศพิเศษ	1,865	1,682
780	ภูเก็ต - เชียงราย ปรับอากาศ 2 ชั้น	1,399	1,682

ที่มา: สำนักงานขนส่งจังหวัดภูเก็ต

นอกจากนี้ เมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2561 ที่ผ่านมา ได้มีการเปิดตัว “ภูเก็ตสมาร์ทบัส” รถโดยสารสาธารณะ “สายสีฟ้า” เพื่อเชื่อมต่อกับท่าอากาศยานนานาชาติภูเก็ต และเส้นทางเลียบหาด โดยมีสิ่งอำนวยความสะดวกบนรถ รวมทั้งระบบรักษาความปลอดภัย เพื่ออำนวยความสะดวกสบายให้กับประชาชนและนักท่องเที่ยวภายในจังหวัด ลดปัญหาการจราจรติดขัด และมุ่งสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

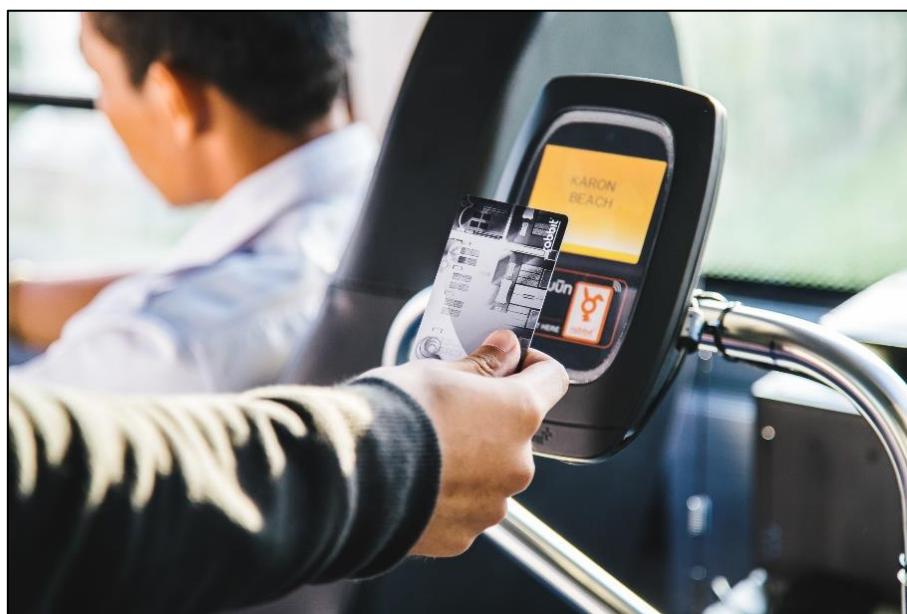
ภูเก็ตสมาร์ทบัส เป็นระบบรถโดยสารประจำทางที่วิ่งให้บริการในเส้นทางเชื่อมต่อระหว่างท่าอากาศยานนานาชาติภูเก็ต สู่เส้นทางเลียบหาด โดยใช้ชื่อว่า “เส้นทางสายสีฟ้า” เส้นทางเริ่มจากท่าอากาศยานนานาชาติภูเก็ต สู่หาดสุรินทร์ หาดกมลา หาดป่าตอง หาดกะรน หาดกะตะ และ หาดราไวย์ ซึ่งเป็นจุดท่องเที่ยวที่สำคัญและสวยงามตลอดเส้นทาง มีระยะทางรวมกว่า 56 กิโลเมตร มีจุดจอดขึ้น-ลงตลอดสายมากกว่า 50 จุด ทั้งไปและกลับวิ่งให้บริการวันละ 32 เที่ยวต่อวัน ตั้งแต่เวลา 06.00 น.จนถึง 20.00 น. ระยะเวลาการออกประมาณ 45 นาทีต่อคัน ส่วนระยะเวลาเดินทางตั้งแต่ต้นทางไปสุดทางใช้เวลาประมาณ 2-3 ชั่วโมง

รถโดยสารที่นำมาบริการผู้โดยสารเป็นรถใหม่ทั้งหมด ดังแสดงในรูปที่ 3.3-7 พื้นที่ภายในรถสะดวกสบายมีที่วางกระเป๋าขนาดใหญ่สำหรับนักท่องเที่ยวอินเทอร์เน็ตไร้สาย (Wi-Fi) ทำให้ไม่ขาดการติดต่อตลอดการเดินทาง ช่องเสียบ USB ทุกที่นั่ง ระบบ GPS ที่สามารถติดตามได้ว่ารถที่ใช้บริการรวมถึงรถแต่ละคันอยู่จุดไหนกล้อง CCTV เพื่อตรวจจบบริการความปลอดภัยของผู้โดยสาร ห้อง Control Room ที่คอยควบคุมการทำงานของพนักงานขับรถและความปลอดภัยของผู้โดยสาร ลิฟต์สำหรับให้บริการผู้โดยสารที่ใช้วีลแชร์ และสามารถเช็คเวลาโดยประมาณได้ ว่าใช้เวลาออกรถอีกนานเท่าไร เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถวางแผนเดินทางได้ล่วงหน้าได้อย่างสะดวกสบายผ่านทางเว็บไซต์ www.Choop.Me

รูปที่ 3.3-7 รถโดยสารประจำทางที่วิ่งให้บริการของภูเก็ตสมาร์ทบัส

สำหรับการชำระค่าโดยสารจะชำระผ่านบัตร Rabbit x Phuket Smartcard แทนเงินสด ค่าโดยสารคิดตามระยะทาง เริ่มตั้งแต่ 50 บาทไปจนถึง 170 บาท โดยสามารถซื้อบัตร Rabbit x Phuket Smartcard ได้บนรถภูเก็ตสมาร์ตบัส ในราคาเริ่มต้น 300 บาท เป็นค่าบัตร 100 บาท พร้อมมูลค่าเงินในบัตรแบบเติมพร้อมใช้งานทันที 200 บาท เพื่อใช้ชำระค่าโดยสาร รวมไปถึงการใช้จ่ายสินค้าและบริการต่างๆ พร้อมรับสิทธิพิเศษและส่วนลดอีกมากมาย ณ ร้านค้าชั้นนำที่มีเครื่องรับบัตรแบบพกพา 60 จุดทั่วภูเก็ต และสามารถนำบัตร Rabbit x Phuket Smartcard มาใช้ในกรุงเทพฯ ได้อีกด้วย ตัวอย่างบัตร Rabbit x Phuket Smartcard แสดงดังรูปที่ 3.3-8

รูปที่ 3.3-8 บัตร Rabbit x Phuket Smartcard

3.3.7 ระบบคมนาคมขนส่งทางน้ำ

จังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดที่มีลักษณะทางกายภาพเป็นเกาะ ทำให้ระบบคมนาคมขนส่งทางน้ำมีความสำคัญทั้งในการพาณิชย์และการท่องเที่ยวซึ่งจังหวัดภูเก็ตมีท่าเรือไว้ให้บริการหลายแห่งที่ใช้เดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ เช่น ท่าเรือน้ำลึก ท่าเรือรัษฎา ท่าเรือบางโรง ท่าเรืออ่าวฉลอง เป็นต้น ซึ่งการเดินทางโดยเรือส่วนใหญ่จะเป็นการเดินทางเพื่อไปท่องเที่ยวตามเกาะต่างๆ ที่อยู่ในจังหวัดภูเก็ตและจังหวัดใกล้เคียง

จังหวัดภูเก็ตมีท่าเรือเพื่อการท่องเที่ยว และท่าเรือเพื่อการพาณิชย์ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

- ท่าเรือเพื่อการท่องเที่ยว ได้แก่
 - ท่าเรืออ่าวฉลอง
 - ท่าเรือรัษฎา
 - ท่าเรือน้ำลึกภูเก็ต
 - ท่าเรือป่าตอง
 - ท่าเรือบางโรง
 - ท่าเรืออ่าวปอ

- ทำเรือขนส่งสินค้า ได้แก่
 - ทำเทียบเรือเซลล์ – เอสโซ่
 - ทำเทียบเรือคลังน้ำมันภูเก็ต บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)
 - ทำเรือน้ำลึกภูเก็ต
 - ทำฉัตรไชย
 - หจก.ปลาปันสินสุไพบูลย์ชัย
 - แพลลาแสงอรุณ
 - แพลลาสินไพบูลย์ชัย
 - แพลลา ป.พิชัยภูเก็ต
 - แพลลาโชคทวี
 - ทำเทียบเรือองค์การสะพานปลากุเก็ต

นอกจากนี้ จังหวัดภูเก็ตยังมีท่าจอดเรือของเอกชน (Marina) จำนวน 4 แห่ง ตั้งอยู่ทางฝั่งตะวันออกเฉียงเหนือของเกาะซึ่งเป็นทำเลที่สามารถเดินทางไปท่องเที่ยวเกาะต่างๆ ในอ่าวพังงา และเกาะต่างๆ ในจังหวัดกระบี่ได้โดยสะดวกในมารีน่าส่วนใหญ่มีบริการต่างๆ ครบครัน เช่น ท่าจอดเรือ ยอร์ช บริการซ่อมเรือยอร์ช บริการให้เช่าเรือยอร์ช ร้านอาหารร้านค้า ตลอดจนที่พักอาศัยที่รองรับลูกค้าที่มีรายได้สูง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นชาวต่างประเทศ

การพัฒนาธุรกิจมารีน่าในจังหวัดภูเก็ตมีอัตราการขยายตัวที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากมีค่าเช่าค่าบริการ และค่าซ่อมบำรุงต่ำกว่าประเทศอื่นๆ มีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน การบริการครบวงจร สามารถเดินทางท่องเที่ยวไปยังสถานที่ท่องเที่ยวเชื่อมโยงต่างๆ ได้สะดวกและมีแนวโน้มการเดินทางทางเรือเพิ่มขึ้นในระดับโลก และปัจจุบันมีโครงการก่อสร้างมารีน่าส่วนตัวของเอกชนอีก 1 แห่ง บริเวณเกาะแรด ตำบลปากคลอง อำเภอลาแม

โครงข่ายคมนาคมขนส่งทางน้ำที่สำคัญของจังหวัดภูเก็ตส่วนใหญ่ เป็นการเดินทางเพื่อท่องเที่ยวในหมู่เกาะต่างๆ แสดงดังรูปที่ 3.3-9

ที่มา: แผนแม่บทและยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจราจรและขนส่งเมืองภูเก็ต

รูปที่ 3.3-9 ตำแหน่งท่าเรือและโครงข่ายคมนาคมขนส่งทางน้ำที่สำคัญในจังหวัดภูเก็ต

3.3.8 ระบบคมนาคมขนส่งทางอากาศ

ระบบคมนาคมขนส่งทางอากาศจะเกิดจะมีท่าอากาศยานนานาชาติภูเก็ต ซึ่งมีบทบาทในการขนส่งสินค้าและผู้โดยสาร เชื่อมโยงทั้งภายในประเทศและต่างประเทศโดยตรง ซึ่งสามารถรองรับเที่ยวบินได้ 10 เที่ยวบิน/ชั่วโมง รองรับผู้โดยสารได้มากกว่า 29 ล้านคน โดยในปี พ.ศ. 2554 มีจำนวนเที่ยวบินทั้งภายในและต่างประเทศ จำนวน 55,110 เที่ยวบิน เฉลี่ยวันละ 153 เที่ยวบิน มีจำนวนผู้โดยสารเข้า-ออก จำนวน 8,162,297 คน ดังตารางที่ 3.3-8

ตารางที่ 3.3-8 จำนวนเที่ยวบินและจำนวนผู้โดยสารทั้งในและระหว่างประเทศ
ณ ท่าอากาศยานนานาชาติภูเก็ต ช่วงปี พ.ศ. 2555-2560

ปี พ.ศ.	จำนวนเที่ยวบิน		จำนวนผู้โดยสาร						
	จำนวน	เพิ่ม/ลด (%)	เข้า	ออก	รวม	เพิ่ม/ลด (%)	ผ่าน	รวมทั้งสิ้น	เพิ่ม/ลด (%)
2555	59,406	7.80	4,579,158	4,566,557	9,145,715	12.05	15,290	9,161,005	11.63
2556	70,198	18.17	5,481,926	5,482,861	10,964,787	19.89	14,750	10,979,537	19.85
2557	74,501	6.13	5,618,851	5,651,131	11,269,982	2.78	5,823	11,275,805	2.70
2558	82,000	10.07	6,252,009	6,273,855	12,525,864	11.14	12,178	12,538,042	11.19
2559	94,989	15.84	7,351,941	7,365,088	14,717,029	17.49	4,981	14,722,010	17.42
2560	104,849	10.38	8,113,984	8,088,931	16,202,915	10.10	27,516	16,230,431	10.25

ที่มา: ท่าอากาศยานนานาชาติภูเก็ต ณ พ.ศ. 2560